

Åldre og nyere

NORSKE FJELDMELODIER

Samlede og bearbejdede

for

Pianoforte

af

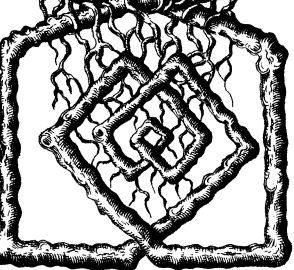
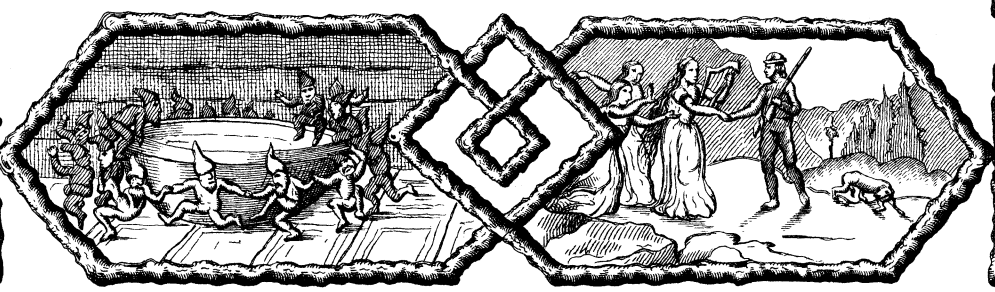
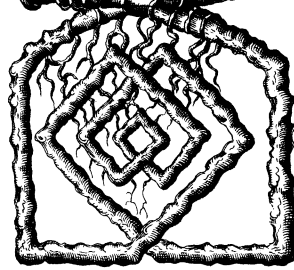
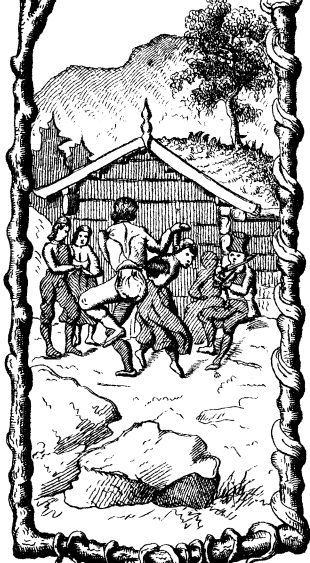
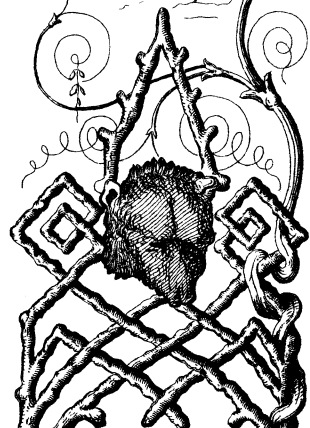
LUDVIG M. LINDEMAN

FÖRSTE BIND .

PRIS

— FÖRLÄGGERNES EIENDOM —

Christiania
P. T. Mallings Forlagshandel,

Ældre og nyere

Norske Fjeldmelodier

Samlede og bearbejdede

for
Pianoforte

af
Eudvig M. Lindeman.

Christiania
Georg Warming's Musikforlag

Depot for nordisk Musiklitteratur

Stockholm, Bikan & Schildknecht. Zürich, Gebr. Hug. London, Novello Ewer & Co. Leipzig, Edm. Stoll.
Kjøbenhavn, C. C. Lose. Hamburg, Aug. Franke. New York, Schubert & Co. Paris, Durand, Schoenewerk & Co.

Ny revideret og billig Udgave. Forlæggerens Eiendom.

BIND

Ludv. M. Lindeman

Tekst-Bilag

til Iste Bind.

No. 10.

(Sammenlign hermed No. 59 og 79.)

Der stander et Slot i Østerrige,
Som er saa vel beprydet,
Med Sølv og med det røde Guld,
Med udhugne Stener og Mure.

Forinden det Slot der stander en Lind
Med Blader deilig og skjønne,
Derudi bor den Nattergal fin
Som liflig kan røre sin Tunge.

Der kom en Ridder ridendes did
Han hørde den Nattergal sjunge,
Derover han storlig forundrede sig
Thi det var ved Midnatstide.

Aa hør du liden Nattergal,
En Vise jeg beder dig kvæde,
Dine Fjædre lader jeg med Guld beslaa,
Din Hals med Perler beklæde.

Jeg passer ej paa dine Fjædre af Guld,
Som jeg skulde for dig bære,
I Verden er jeg en fremmed vild Fugl
Og ingen Mand monne mig kjende.

Er du i Verden en fremmed vild Fugl
Og ingen Mand monne dig kjende,
Dig tynger vel Hunger, Kuld og Sne,
Som falder paa Vejen hin brede.

Mig tvinger ej Hunger, mig tvinger ej Sne,
Som falder paa Vejen hin brede,
Mig tvinger langt mere en lønlig Sorg,
Den gjør mig stor Angst og mødig.

Imellem Bjerger og dybe Dal
Fort rinde de stridende Strømme,
Men den som haver en fuldtro Ven
Han ganger saa sent af Glemme.

Jeg havde mig en Kjærest saa huld,
En Ridder mægtig og bolde,
Min Stedmoder kasted' det hastigt omkuld,
For hun det ei saa have vilde.

Hun skabte mig til en Nattergal,
Bad jeg skulde Verden omflyve,

Min Broder til en Ulv saa graa,
Bad ham i Skogen løbe.

Straks for han hen i Skogen ud;
Hun bad Gud, han ei skuld faa Baade,
Førend han drak hendes Hjerteblood.
Syv Aar derefter saa skede.

En Dag gik hun saa lystelig
I Rosenlund spadserte,
Min Broder det saa og snigelig
Gav nøje Agt op paa hende.

Han greb hende ved hendes venstre Fod
Med Ulveklo hin lede,
Rev ud hendes Hjerte og drak hendes Blood,
Igjen fik han sin Helbrede.

Men endnu er jeg saa liden en Fugl,
Som flyver paa vildende Hede,
Saa kummerfuld monne jeg leve min Tid,
Dog helst om Vinterens Tide.

Ak hør du liden Nattergal,
Hvad jeg dig monne tilbyde,
I Vinter kan du sidde udi mit Bur,
Til Sommeren igjen at udflyve.

Hav Tak skjøn Ridder for Tilbudet dit,
Det maa dog ikke saa være,
Thi det forbød Stedmoderen min,
Saa længe som jeg bærer Fjædre.

Men jeg haver stedse sjunget paa Kvist,
Med sødelig Nattergal-Stemme,
Og aldrig fandt jeg bedre Sted,
End i de grønneste Lunde.

Den Nattergal stod og tænkte sig om,
Agter ej om Ridderen snilde,
Thi greb han hende ved Foden fat,
Og Gud det saa have vilde.

Han gik med hende udi sit Bur,
Tillukte Vindøj og Dørre,
Hun blev til saa mange underlige Dyr,
Som man kunde høre og spørge.

Først skabte hun sig til Løve og Bjørn,

Og siden til andre smaa Orme,
Omsider til en Lindorm led,
Lod som hun vilde Ridderen myrde.

Han skar hende med en liden Kniv,
Saa Blodet deraf monne komme;
Paa Gulvet stod straks, hvor han monne staa,
En Jomfru saa klar som en Blomme.

Nu haver jeg frelst dig af al din Nød
Og af din lønlige Kvide,
Men sig mig nu din Afkom god
Paa Fader og Moders Side.

Ægypterlands Konge er Fader min,
Hans Dronning min Moder saa bolde,
Min Broder var før en Ulv saa graa,
Som gik paa de grønneste Volde.

Er Ægypterlands Konge Faderen din,
Hans Dronning din Moder med Ære,
Vist maa du være Søsterdatteren min,
Som i Linden har bygget saa længe.

Der blev stor Glæde over al den Gaard,
Ja over de ganske Lande,
En Ridder har fanget den Nattergal,
Som i Lunden har været saa længe.

Til samme Melodie synges følgende Vise.

Der ligger et Slot i Østerrige,
Det er saa vel stafferet,
Med Sølv og med det røde Guld,
Med Marmorstene opmuret.

Der inde ligger en Herre stor,
Alt paa sit Liv hart fangen,
Væl femten Favne under Jord,
Blandt Orme, Edder og Slanger.

Hans Fader kom der selver hen,
Og monne til Taarnet gange,
Ak du min allerkjæreste Søn,
Hvor hart ligger du her fangen!

Ak Fader kjær, ak Fader hør,
Jeg ligger saa hart her fangen,
Vel femten Favne under Jord
Blandt Orme og blandt Slanger.

Faderen gaar for Kongen selv,
Begjer at løse den Fange,
Ti Tusind Gylden jeg give vil,
Maa han den Død undgange.

Ti Tusind Gylden kan ei forslaa
Den Herre for at benaade,
Han bær en Guldkjæd' om Halsen saa,
Den monne hans Liv forraade.

Bær han en Guldkjæd' om Halsen sin,
Den haver han ikke stjaalet,
Den hannem foræred' en Jomfru fin,
Som han haver sig trolovet.

De tog den Fange udaf det Taarn,
Og gav hannem Sakramente,
Han raabte til Gud i Himlens Tron',
Min Død maa jeg nu vente.

De førde hannem til Galgen hen,
Paa Stigen monn' han opstige,
Og da bad han den Mestemand,
At han skulle noget bie.

Jeg giver dig ikke længere Tid,
Det skal du nu befinde,
Du giv mig hid et Klæde hvid,
Din' Øyen vil jeg forbinde.

Ak nei, bind ei min' Øyen klar,
Lad mig først Himlen anskue,
Hvor jeg skal se Gud aabenbar,
Did staaer mit Sind og Hue.

Hans Fader da paa Pladsen kom,
Han saa den ynkelig Skjæbne,
Min kjære Søn, min Søn saa from,
Din Død skal jeg vist hævne.

Ak nei allerkjæreste Fader min,
Min Død hævner ei saa fage,
Saa lider min Sjæl slet ingen Nød,
Uskyldig tages jeg af Dage.

For mit Liv jeg ei græmmer mig,
Ei heller for Verdens Ære,
Men for min Jomfru dyderig,
Hun sukker og græder saa saare.

Da kom der paa den tredie Dag
En Engel af Himmelen neder,
Han bad de skulde det Lig nedtage
Eller vilde han Staden legg' øde.

Derefter kom en stor Krigshær,
Som hans Død saa monne hævne,
Og nederhug alle og enhver,
Saa Krop og Hud maatte revne.

Hvo denne Vise har gjort i Løn,

Det maa nu alle vel vide,
Det haver gjort en Jomfru skjøn
Til Vien i Østerige

No. 11.

Dæ va eigøng ein Konge fraa Engeland han kom
Han haddø ei Prinsessø so deilig o so skjøn,
Dæ va ein Mattros so stelte se um,
Han frega: skjøn Prinsessø vil du hava me
te Mann.

Ein Mattros ha e elska den Mattros vil e ha,
Ein Mattros vil e elskø, til e legst i mi Grav.

Vil du hono elskø taa Hjerte o taa Sind,
So tæk e o set' en i Fangetaarnet ind,
Vil du hono elskø o vil du 'n ha,
Imørgø so lætø e Live taa o ta.

No. 12.

Veste Gjenta.

Blankø Daasin o Massing Pepa,
Her æ Gjenta so Guten han lika.
Sørg ikji, graat ikji, bær de 'kji illø,
Her ska du faa de ei Gjentø snillø.

Gutn han spord' o: kor ha du no vøre?
E ha vøre te Kjyrskji paa Høre.
Kæm va du føldø, ki va du so længji?
E kom i Følgje mæ mange Smaadrenge.

No. 13.

(Sammenlign No. 157 og 226.)

Guten so ook paa Skji.

Daa e va'n Gut i mit søykjandø Aar
E ook no paa Skji ne før Bakke,
So frikst so ei Pil i Flugtn' ho gaar,
O so kvek o so gla,
Unde Græno æ sat
O um ingjin Ting ba.

Som kom dæ ein Ørre o settø se trygt
Paa ei Grøn te o leike o kurro,
So tok e mi Reflø so frikst taa min Ryg
Fekk Høna o sjaa
I Snjøe ho gaar
Du æ mi, ska e spaa!

E Refla let sige o Ørrin ei skaut,
O tænktø: Ko æ dæ so mejrø?
Ho Stakkar ska syrgiy før Makin æ dau,
Nej i Grønskogens Bo
Sko de leva i Ro
O maka se so tvo.

Fra Aadalen er dette Vers saaledes:

Mit Sigte je tapte, den je kji skaut,
Je tænkte der æ vel fleire
Den Høna ho sørger for sin Make skulde dø.
Uti Kjærligheds Ro
De skulde parras de to

Aa leva i Ro. Treitrarerita trei.

So kom dæ ein Bergjutul laskandis fram
Han brumla o skølv utaa Sinne:
Ko ha Fuglad'n gjort de?
Sa Trøllø ve me.
Nej førhast inkji de:
Imot Graabein kri'r e.

Drep Graabein sa Trøllø, e gjevø de Løv,
Min Gut, du ska vist bli beløntø;
Dæ so vil ska' de, ska trast bli dit Rov,
O i grasrikø Dal
Mæ di Gjentø du ska
Njøtø Fre i dit Val.

No. 14.

Dei tvø Syftu.

Der gik tvø Systa burt mæ ei Aa,
Lindan,
Dei vildø vaskø se lika,
Dæ va daa, dæ va en stolt Jamfru mæ Tvinga.

Om du de vaska saa kvit so Snjø
Saa bli du aldø saa kvit so e.

Den ældstø yttø den yngstø ne mæ ein Stein,
Aa kjærø mi Syste du hjelpe me.

Slet inkji e de hjelpe kan,
Undtaken e faar din Fæstømand.

Slet inkji du min Fæstømand faar,
Men e ska gji de mit raue Gullband.

Slet inkji e de hjelpe kan,
Undtaken e faar din Fæstømand.

Slet inkji du faar min Fæstømand;
Men e ska gji de min raue Gultring.

Slet inkje e de hjelpe kan,
Undtaken e faar din Fæstømand.

Neer inkji du me hjelpe kan,
Saa hjelpe me Gud aa den Helligaand.

Dæ gik tvo Fiskara burt mæ ei Aa,
Saa komo dei der, so Likø laag.

Saa toko dei hennø Arma smaa,
Dei gjordø dei Hørpøstokka taa.

Saa toko dei hennø Tenna smaa,
Aa gjordø Hørpønota taa.

Saa toko dei hennø Fing'a smaa.
Dei gjordø dei Hørpøstillera taa.

Saa toko dei hennø gulø Haar,
Dei gjordø dei Hørpøstræng'i taa.

Saa vart dæ Bryllaup i Kanaans By,
Saa vildø dei høire den Herpa ny.

Spelemann sættø se paa Dørastok,
Ba han skuldø faa slaa ein Laatt.

Hørpa slo dæ fystø,
Brue æ mi Syste.

Hørpa slo dæ arø,
Brue eite Anne.

Hørpa slo dæ tree,
Brue bordø bea.

Hørpa slo dæ fjorø,
Brue me forgjordø.

Brue tala te Brugommen sin:
Jaga den Spelemann taa Gar'en din.

Brudgommen tala te Brue si:
Gji den Spelemand Mjø aa Vin.

Aa høgge Øsp aa høgge Eik,
Høgg den Ve, so brønn saa heit.

Brudgommen befaldø dei Brusveina tvo
Take mi Brur aa sættø paa Baal.

Saa to dei Hørpa slo mot ein Stein,
Lindan,
Saa vaks der up ei Jamfru rein.
Dæ va daa, dæ va en stolt Jamfru mæ Tvinga.

No. 16.

Anm. Den her anførte Baadn-Laatt, udgjör egentlig
3de B.-Laatta nemlig:

No. 1.

Bissam, sullam laaver i lul
Voggø me før ein Kavring;
Ingen Kavring ska du faa,
Før sko me leta Vøgga staa
O leta so Baadnø graatø
O leta so Baadnø graatø.

No. 2.

Ro i Land du liten Mann,
Taka liten Gut i Fang,
E veit inkji kos me kaama te Lands,
Fuglefot o Fiskønøt, uppaa den førvillandø Eng
Springø Gjentud'n i Flæng.
La inkji Gjentud'n løkkø de burt,
Du so æ so liten ein Gut.

No. 3.

Sori rori, gödt Baadn,
Mama spinnø blaåt Gaadn,
Papa blaaser i Hød'n,
Bror min kasta Kød'n,
Syste mi gaar i Bukkeskog,
Bukken gaar i Brunde, i dei grøne Lunde
O sanka Gras mæ Munde, o sanka Gras mæ Munde.

No. 18.

(Saml. No. 65.)

Langebergs Laatten eller Langebergsleiken.

Dæ va eigong ein Syndag, so Følkø skuldø
te Kjyrkje ute paa Bagdn i Aurdal, daa fengo
dei høyre ein finø Leik, so ljøma ne ifraa Fjølle
tett ova Kjyrkja. Dei lyddø daa paa denna
Leiken o gløymdø, dei skuldø lyø paa Gudsol
i Kjyrkjun endaa dei sjølve saago dæ va Hyl-
dra so stø o stuta. Men so kom Presten ut,
ska du tru, daa va'n inkji blaut; han lyddø
ogso lite fyst o tyttø inkje dæ va so for stygt
heldan, men han biddø 'kji længi før'n band-
støyfte Hyldre, so ho stuftø endø ne taa Fjelle
men ingin saag, kor dæ varst taa'en.

No. 20.

Dyreparten.

(En lystig Vise om nogle Dyrs Natur.)

Kom Broder kom vilt du gaa med;
Jeg gjerne gaar med dig afsted,
I Skog og Mark at jage,
Det giver os god Tisfordriv;
Thi Gud tør Lykken saa begie,
Vi Løn faa for Umage.

Hesten er baade stor og stærk,
Med hannem drives saa stort Hovværk,
Naar han i Krigen render;
Han vrir og vrinsker af et stort Mod,
At møde er han ikke god,
Naar han sig til os vender.

Hunden er sin Herre saa tro,
Har ingen Taal har ingen Ro,
Ej ude eller inde;
Naar han sin Herre kommer ifraa,
Han større Trøst kan ikke faa,
End han sin Herre finder.

No. 22.

(Se Norske Viser og Stev, 2den Udgave, Pag. 86.)

No. 23.

(Se N. V. og St. 2den Udg. Pag. 30.)

No. 24.

(Se N. V. og St. 2den Udg. Pag. 52.)

No. 26.

Alle Mann hadde Fota,
Min Mann hadde ingen,
Tok je mej Bjørkerota,
Gjore min Mann Fota
Min Mann dansa fram,
Fot i Hosa hadde han,
Liksaavel som ein anna Mann.

Alle Mann hadde Arma

Min Mann hadde ingen,
Tok je mej et Par Tarma,
Gjore min Mann Arma;
Min Mann dansa fram,
Tarme-Arma hadde han,
Lik saa vel som ein anna Mann.

Alle Mann hadde Aua
Min Mann hadde ingen
Tok je mej et Par Saua,
Gjore min Mann Aua
Min Mann dansa fram
Saue-Aua hadde han
Liksaavel som ein anna Mann.

No. 27.

(Se N. V. og St. 2 Udg. Pag. 17.)

No. 28.

Tøsten.

Aa Tosten tala te Staven sin,
Han Tosten,
Aa meine du Isen bær me heim,
Sa Tosten,
I Knell i knell i kneldrande Frosten.

Aa Tosten ut paa Isen steig,
Han Tosten.
Aa begge Bejna under han glei,
Paa Tosten.
I knell iknell i kneldrande Frosten.

Aa Kjeringa baade gret aa lo,
Af Tosten
Miste e Mannen, so fekk e daa Sko,
Af Tosten.
I knell i knell i kneldrande Frosten.

No. 29.

Den første Guldtærning.

Den første Guldtærning,
Som over Bordet randt,
Skjøn Jomfruen hun tabte,
Og lille Baadsmand vandt.
Vi legte og vi spilte Guldtærning.

Den anden Guldtærning, o. s. v. (Som første V.)

Den tredie Guldtærning o. s. v. (Som første V.)

Men hør nu lille Baadsmand
Hvad jeg nu siger dig,
To silkesyde Skjorter,
Dem skal du faa for mig.

To silkesyde Skjorter,
Dem faar jeg, naar jeg kan;
Men jeg vil ha' skjøn Jomfruen,
Som jeg med Tærning vandt.

Og hør du lille Baadsmand,
Hvad jeg nu siger dig,
En silkestoppet Dyne,
Den skal du faa for mig.

En silkestoppet Dyne,
Den faar jeg o. s. v. (Som 5 V.)

Men hør du lille Baadsmand,
Hvad jeg nu siger dig,
Syv Skibe udi Floden gaar,
Dem skal du faa for mig.

Syv Skibe udi Floden gaar,
Dem o. s. v. (Som 5 V.)

Skjøn Jomfruen hun stander,
Og kjæmmer ud sit Haar:
Gud trøste og Gud bedre mig,
For Giftermaal jeg faar!

Den lille Baadsmand stander,
Og svinger med sit Sværd:
Ja du faar sligt Giftermaal,
Som vel er noget værd.

Jeg er vel ingen Baadsmand,
Fast dig nu tykkes saa;
Jeg er den yngste Kongesøn,
I Engeland mon gaa.

No. 34.

(Saml. No. 64.)

Bonden og Ræven.

:: Bonden han sku i Skogen gaa,
Der saa han den Mikkell komme. ::
Vil du naa selja Hu 'a di
Te Foder opunder Lua mi,
Te Julia.

:: Aa je ska gje dig den fedeste Gaas,
Som nogen Mand vil spise. ::
Bare du gjir mig Hua di,
Til Foder opunder Lua mi,
Te Julia.

:: Den fedeste Gaas var god at ha,
Men Skjinne va værr aa misse. ::
Aa ikke saa faar du Hua mi,
Til Foder opunder Lua di.
Til Julia.

:: Aa jeg ska gji dig den fedeste Sau,
Som nogen Mand vil spise. ::
Bare du gjir mig Hua di,
Til Foder opunder Lua mi.
Til Julia.

:: Den fedeste Sau er god at ha,
Men Skjinne o. s. v. ::

:: Aa jeg ska gje dig den fedeste Kalv,
Som nogen Mand o. s. v.

:: Ud kom Mikkels Søster saa fin,
Hu ville med Bro'r tale, ::
Nu tror jeg Fa'n ri'r dit Skjinn,
Vil du sælge Hua di.
Te Julia.

:: Bonden han blev saa ivrig i Mod,
Han spændte sin Bue for Fode; ::
Saa skaut han Ræven; Ræven er min,
Saa du naa fik jeg Hua di.
Til Julia.

:: Søstra hængde han høgt i et Tre,
Saa høgt som han kunde række; ::
Der falt han ner aa slog sig i hel,
Svor paa han slap aa svælte ihel,
Til Julia.

No. 35.

Opfang.

(Sang med Gjentakelse og Overbud.)

Der stod en Jomfru at øse Vand,
Alt ved saa kold en Brønde,
A ha, ja, ja
Alt ved saa kold en Brønde.

Der kom en Ridder ridende frem,
Alt i den samme Stunde.

Ak! maa jeg sove hos dig i Nat,
Og sove hos dig alene.

Og vil du sove hos mig i Nat,
Og sove hos mig alene,

Saa skal du skaffe Roser tre,
Og hver af sine Kolører.

Og hvor skal jeg nu de Roser faa,
Det er jo Vinterstunde.

Og han reed op, og han reedned,
Alt i de dybe Dale,
A ha, ja, ja
Og kunde ingen Roser finde.

Saa reed han hen til Maleren:
O Maler! er du herinde.

Og kan du skaffe mig Roser tre,
Og hver af sine Kolører,

Den ene hvid, den anden blaa,
Den tredie som Fiolen.

De Roser, som du taler om,
De staaer alt i min Have.

Der Ridderen fik Roserne,
Saa hastelig monne han ride.

Der Jomfruen fik ham at see,
Begyndte hun at græde.

Ak! maa jeg sove hos dig i Nat,
Og sove hos dig alene.

Ak! vil du sove hos mig i Nat,
Og sove hos mig alene.

Saa skal du skaffe mig Sønner tre
Og endda Jomfru være.

Og skal jeg skaffe dig Sønner tre,
Og dog en Jomfru være.

Saa skal du sy mig Skjorter tre,
Og ingen Stik paatage.

Og skal jeg sy dig Skjorter tre,
Og ingen Stik paatage,

Saa skal du gjøre mig Vugger tre,
Og ingen Spaan afskjære.

Og skal jeg gjøre dig Vugger tre,
Og ingen Spaan afskjære,

Saa skal du tælle Stjernerne,
Paa Himmelen den klarer.

Ja skal jeg tælle Sjernerne,
Paa Himmelen den klare,

Saa skal du gjøre min Stige saa høj,
At den til Himmelen rækker.

Ak mi kjære Jomfru du bliver for klog,
Jeg faar nu lade dig fare.

A ha, ja, ja,
Jeg faar nu lade dig fare.

No. 36.

(Sammenlign hermed No. 84 og 167.)

(Se P. Syvs Kjempeviser.)

De legte Guldtavel ved bredden Bord,
I Glæde og Lyst med alle,
De Fruer tvende med Ære stor,
Saa underlig Legen mon falde.
Men Lykken vender sig ofte om.

De Terninger løbe ofte omkring,
De sig saa snart monne vende,
Saa gjør og Lykkens Hjul udi Ring,
Dens Løb man neppe kan kjende.

Fru Julli og Dronning Malfred,
De lege Guldtavl med Ære,

Paa Gulvet ganger det Barn derved,
Og legte med Æble og Pære.

Paa Gulvet ganger det Barn saa veen,
Og legte med Æble og Blomme,
Da indkom Her Axel Thordsen,
Han agted til Rom at komme.

Han hilset Fruer og Jomfruer skjøn,
Hannem fulgte baade Tugt og Snilde,
Han elsker det ædle Barn udi Løn;
Thi Lykken vilde for dennem spille.

Paa Armen tog han den liden Dukk',
Klapped hende ved hviden Kind,
Krist give at du varst voksen nok,
Da blevst du snart min Mandind.

Hans yngste Søster svarede saa brat,
Paa Klæder hun Guld monne bære,
Var hun end voksen i denne Nat,
I maatte ei sammen være.

Jomfruens Moder talede ret,
Hun mon hannem Sandhed sige,
I ere alt for nær udi Æt,
Dog vel hinandens Lige.

Han tog en Guldring af sin Haand,
Bad Barnet der med lege,
Der hun fremvokste i Alder forsand,
Det gjorde hendes Kinder blege.

Kom vel i Hug min lille Brud,
I Dag mon jeg dig fæste,
Aa jeg skal reise af Landet ud,
For fremmede Herrer at gjæste.
Men Lykken vender sig ofte om.
(Anm. Melodien No. 36 er optegnet efter det tiende
Vers. Slutningen af Melodien gjentages til Omkvædet.)

No. 38.

(Sammenlign hermed No. 89. Lanstad Pag. 51 og 58.)

No. 39.

(Landstad Pag. 662.)

No. 40.

(Se Landstad Pag. 503.)

No. 41.

(Den gamle Stevton. Se Landstad Pag. 196.)

No. 42.

(Se Landstad Pag. 3.)

No. 43.

(Sammenlign hermed No. 90. Landstad Pag. 189.)

No. 44.

(Se Landstad 134.)

No. 45.

(Se Brorsons Svanesange.)

No. 58.

Torø liti.

Duva settø se paa Liljankvist,
Gud at raade,
Ho syngø so vakkert um Jesum Krist,
Herre Gud senne uss sin Naade.

Aa høyr du Torø liti e tala te de,
Aa lyste du følgje aav mæ me,

Koss kan e fara aat følgji mæ de,
Kungesaan i Engeland han beyla te me.

Aa høyr du Torø liti e tala te de,
Aa lyste du at følgji or Lande mæ me.

Koss kan e fara aat at følgje or Lande mæ de,
Ein Kungesaan af Engeland ha truløft me.

Aa Torø liti ho veiva sit Huvu i Skjinn,
Aa gik saa in før kjær Moderen sin.

Torø liti ho veiva sit Huvu i Streng,
Aa gik saa in før sin Fader i Seng.

Torø liti fæk Ilt før Tuppen gol,
Aa vart no dau før uprenner Sol.

Saa bar dei Likø ette Væge fram;
Dei tølv Gudsengla fere rain.

Saa bar dei Likø gjenno Kjyrkji le,
Dei tølv Guds Engla fello paa Kne.

Saa bar dei Likø in paa Kjyrkjigølv,
I Himmerike ringi dei Klukkudn tølv.

Torø liti ho prilla paa Døre mæ Fingadn smaa,
O kjære Jamfru Maria luk Løkø ifraa.

Jamfru Maria sto up taa sin ejøn Stol;
Velkommen Torø liti mi trøytt aa mo.

Inkji æ e saa trøytt inkji æ e saa mo,
Gud at raade,
Ei liti Kvilestund va fulla go,
Herre Gud sennø uss sin Naade.

No. 59.

(Se No. 10.)

No. 62.

Brumbraskøn i Bumba,
Katten slær uppaa Trumma,
O firø Mysa dei gaa i Dands,
So heilø Jore ho dundra.

Katta sat uppaa Take,
Tala te sine Døtta

Kor sko me o Vetten vera,
Me frjøsø paa vore Føta.

O me sko reisø te Danemark,
O kjøpø Sko før ei heilø Mark,
Trine, trine, trine, trine,
Trine Pepar o Kød. n.

No. 65.

(Se No. 18.)

No. 71.

(Se N. V. og St. 2den Udgav. Pag. 21.)

No. 72.

(Se N. V. og St. 2den Udg. Pag. 88.)

No. 73.

(Se N. V. og St. 2den Udg. Pag. 92.)

No. 74.

(Sammenlign hermed No. 259 og 211.)

No. 75.

(Sammenlign hermed No. 168 og 221. N. V. og St.
2den Udg. Pag. 72. og Landstad Pag. 671.)

No. 79.

(Se No. 10.)

No. 84.

(Se No. 36 og 167.)

No. 85.

(Se Landstad Pag. 600.)

No. 86.

(Se P. Syvs Kjømpeviser.)

De Røvere ligge for Norden Skov,
Og Skoven er deres Skjul:
Om Natten gaa de til Bondens Gaard,
De drikke med hannem god Juul.
De Røvere hvile for Norden under Skoven.

Og de gaae dennem til Bondens Gaard,
Med skarpe Spjud i Hænde
Du give os af din Juletønde,
Du est vor skylde Frende.

Og du skal laane os Huus i Nat,
Og pleie os herlig vel:
Og vi ville hos din Hustru sove,
Og slaa dig selv ihjel.

Jeg vil give eder baade Øl og Mad,
Og pleie eder saare vel:
Jeg beder eder for den øverste Gud,
I gjøre mig ingen Uskjel.

Og ville i her tage Huus med Magt,
Og raade for Alting selv:
Og ville I krænke min unge Viv,
Da skeer mig stor Uskjel.

Somme kaste deres Sværd paa Bord,
Og somme deres Skarlagen Skind,
Og somme bade Bondens Hustru,
Bære for dem Øl og Viin.

Tak have Bondens Hustru,
Som ei vilde hos Røvere sove;
Hun bar til dennem Øl og Mjød,
Alt ind i Bondens Stuve.

Det var Aase Bondens Hustru,
Hun kunde vel føie sine Ord:
Og saa tog hun de Silkeduge,
Hun slog dem over det Bord.

De aad og drukke en liden Stund,
Og ikke end saare lenge;
Opstod Aase Bondens Hustru,
Hun sagde hun vilde rede Senge.

Det var Aase lille Bondens Hustru,
Hun vilde hos Røvere ikke sove:
Derfor gik hun den lange Vei,
Igennem de mørke Skove.

Og hun tog Fod saa rask i Haand,
Saa saare modig hun var;
Hun havde vel fire stærke Mile,
Til Drøst Herr Peders Gaard.

Der hun kom udi Herr Peders Gaard,
Der axlet hun Kaaben blaa;
Saa gaaer hun dristig i høie Loft,
Som Herr Peder han laa.
De Røvere hvile for Norden under Skoven.

No. 87.

(Se Landstad p. 339.)

No. 89.

(Se No. 38.)

No. 90.

(Se No. 43.)

No. 91.

(Se Landstad Pag. 647.)

No. 92.

(Se Landstad Pag. 297.)

No. 93.

(Se Brorsons Svanesange.)

No. 109.

(Sammenlign No. 155.)

St. Tøms Klukke-Laatten.

Dæ va før noko længi sia, e hugsa 'kji
no kosdan Aar dæ va, daa varst Tøms Kjør-
kja ne'revi o Klukkudn vërto kjøyrda neaat

Vangskjyrkjun, o uphængda der i Stupule hjaa
hinaa Klukko; men so haddø dei so klæna
Klukko upi Dali i Øye-Kjyrkjun, at Updølidn
støndo paa, at dei vildø ha Tøms-Klukkudn
dit, o selja dei, dei haddø før, o dæmæ so kaa-
mo dei dit, o der era dei enno. Kjyrkja sto,
so du veit, nora før Nystøgun, der so Æltund-
stølen æ, so dei kallø Kjyrkja. Ner me no reise
paa Øyre, o me reise derum o Natte, daa hende
dæ, at me høyrø Klukkø-Laatten enno i Stein-
røyso der. Denne Laatten æ nøk ein taa dei
finaste so gaar paa Fela ell paa Langhørpa,
men bli ogsaa letin fint paa Mundhørpa.

No. 111.

Munkøn.

Dansø min Munk, dansø min Munk,
Dansø min nydøle Herre!
E ska gjeva de ei Høns;
Munkøn svara ganskø spønskt:
E dansa inkji so gjednø.

Dansø min Munk, dansø min Munk,
Dansø min nydøle Herre!
E ska gjeva de ei Gaas
Munkøn svara: d'æ berrø Fjaas.
E dansa inkji so gjednø.

Dansø min Munk, dansø min Munk,
Dansø min nydøle Herre!
E ska gjeva de ei Gjeit,
Munkøn svara; ho æ inkji feit.
E dansa inkji so gjednø.

Dansø min Munk, dansø min Munk,
Dansø min nydøle Herre!
E ska gjeva de ein Sau,
Munkøn svara: han liggø snart dau.
E dansa inkji so gjednø.

Dansø min Munk, dansø min Munk,
Dansø min nydøle Herre!
E ska gjeva de ei Kjyr;
Munkøn svara: ho ligg ni ei Myr.
E dansa inkji so gjednø.

Dansø min Munk, dansø min Munk,
Dansø min nydøle Herre!
E ska gjeva de ein Hest;
Nej han æ haltø, han tena de best.
E dansa inkji so gjednø.

Dansø min Munk, dansø min Munk,
Dansø min nydøle Herre!
E ska gjeva de ein Gar;
Munkøn takka, no va du Kar;
No ska e dansø so gjednø.

No. 112.

Friarn hjenno Olia.

Dæ staar ein Friar uti Gare,
Mor lilla, hau, hau,

Ko mange Pæinga haver han,
Du mi Døtte Olia, hem, hem.

Hundrø för Hundrø,
La'n gaa, la'n gaa.

No staar ein Friar uti Gare at,
Ko mange Pæinga har daa han?

Tusen for Tusen;
Be 'n inn, be 'n inn!

Kor ska Friarn sita,
Paa'n Stol utmæ de.

Ko ska Friarn ha te Drikkø,
Øl o Vin, Brennevin.

Ko ska Friarn ha te Mat,
Smør o Ost, Kjøt o Flesk.

Trast so varst dæ Bryllaup taa,
Mor lilla, hau, hau!
Sia Barsøl, Skrik o Skraal.
Hjaa 'en veslø Olia, hem, hem!

No. 113.

En Konge hersked i Østerdal.

En Konge hersked' i Østerdal,
Hans Navn var Haagen den kjække,
Han Stridsmænd havde foruden Tal,
Hvis blotte Syn kunde skrække;
Men derimod havde han allensund
En Datter, som nævntes i alles Mund
For Ragnhild den fagre.

Skjøn Ragnild vandrer ved Glommens Bred,
Naar Maanen farver dens Bølger;
For Kummer fri hun dog ofte græd,
Jeg saadant ikke fordølger.
Maaskee hendes Hjerte den Varsel gav,
At lynsnare Flod skulde bli' en Grav
For Ragnhild den fagre.

Knapt femten Sommere forsvunden var'
I Ungdommens sorgløse Glæder,
Da Rygtet alt hendes Skjønhed bar
Til langt fraliggende Steder.
At se hende reiste hver Kongesøn;
Nu sloges og sukked' hver Helt i Løn
For Ragnhild den fagre.

Blandt Andre fandtes i Hagens Gaard
En Svend, som Guttorm mon hede;
Mod Sværd han kunde sig gjøre haard,
Og Pile paa ham ei bede,
Hvert Træk i hans Ansigt bød Nidding skjælv,
Og Guttorm, ja Tapperhed sukked' selv
For Ragnhild den fagre.

Han fatted' Afsky for Ledingstog,
Selv Hagens Mjød ham ei smagte,
Naar Ragnhilds Haand ikke Bøgerets Laag
Og Seierkrandsen ham rakte;
Hans Øie blev mat og hans Kinder bleg;
Til Freya hans lønlige Sukke opsteg
For Ragnhild den fagre.

O Guttorm; (sukker hans kvalte Barm)
Du aldrig følte en Smerte,
Der ligned Kjerligheds bitre Harm,
Som nu fortærer dit Hjerte;
Er Elskov en Brøde, dens Straf er haard
Og hvo har ei sukket i Hagens Gaard
For Ragnhild den fagre.

Det Glimt af Haab, som jeg engang saa,
Er længe siden forsvunden;
Mit Hjertes Varsler det Uheld spaa,
At Ragnhilds Haand bliver bunden
Til Helten, hvis Adfærd i Kamp er huld,
Hvis Hænder er Ild, men hvis Barm er Kuld
For Ragnhild den fagre.

Men jeg som vilde med Glæde dø,
Naar en medlidende Taare
Paa Kinden randt af den bedste Mø,
Hvis Smil saa bitterlig saare;
Jeg klager forgjæves mit Hjertes Ve,
At aabne min Kval jeg ei vovede
For Ragnhild den fagre.

Saaledes jevnlig hans Klager lød,
Og Graaden ned af hans Kinder
Med Sukke blandet i Draaber flød;
Men Vandet ligt, som nedrinder
Fra mosgroede Klipper, var Guttorms Graad
Hans Hjerte var kjækt, skjøndt hans Kind var vaad
For Ragnhild den fagre.

Saa gled en Sommer, saa glede tre,
Da Rolf, en drabelig Kjempe,
Fra Rusland kommer og truede
Kong Hagens Land med Ulempe,
Om strax han ei ham sin Datter gav;
Da ellers hver Stridsmand nu fandt sin Grav
For Ragnhild den fagre.

Kong Hagen holder med sine Mænd
Et Raad, hvad nu var at gjøre.
Jeg har (saa taler han) mangan Svend
Der Sværd og Vaaben kan føre;
Af Kjække jeg har vel en ti til tolv,
Men ingen, der kan bestaa mod Rolf
For Ragnhild den fagre.

Da reiste Guttorm sig med en Hast
Fra Bordets hyndede Bænke,
Og sagde: Konge dit Ord staa fast!
Vil du din Datter vel skjænke
Til den, som at brydes med Rolf formaaer?

Og straks i Kamp da en Guttorm gaaer
For Ragnhild den fagre.

Hør unge Mand (var Kong Hagens Svar),
Dit tapre Ord jeg beundred;
Men ikke Kræfter mod Rolf du har
Thi Jordan rysted' og dundred'
Naar Pile han ud fra sin Bue skjød;
O Guttorm du finder din visse Død
For Ragnhild den fagre.

Da bliver Døden mig dobbelt Fryd
(Saa Guttorms Svar monne falde),
Naar Ragnhild skulde med Klagelyd
Sin dræbte Guttorm mig kalde;
Ei Døden kan skrække mit stolte Bryst,
Jeg segner med Glæde, jeg dør med Lyst
For Ragnhild den fagre,

Nu ganger Hagen til Rolf da hen,
Og tager saadan til Orde:
Jeg haver lovet mit Riges Mænd,
At Ragnhild Dens maatte vorde,
Der tapperlig sig i en Tvekamp staaer,
Og Guttorm er den som i Kampen gaar
For Ragnhild den fagre.

Knapt letted Solen sit Hoved op
Fra Østens natlige Hvile,
Før begge Helte i fuld Gallop
Til Kampepladsen mon ile.
Hvor Folk var forsamlet i Hobetal,
Som forud alt ynked' Her Guttorms Fald
For Ragnhild den fagre.

Nu lynsnar blinked det tunge Sværd
Hvert Hug med Færdighed bødtes,
Og aldrig saaes en Ledingsfærd,
Hvor saadan Tapperhed mødtes;
De sloges en Time, de sloges i fem,
Og Kjerlighed vokste i hver af dem
For Ragnhild den fagre.

Omsider brækkes Her Guttorms Skjold,
Og han til Rolf monne raabe:
En Ridder er du saa gjæv og bold
Jeg uden Hinder vil haabe,
Du kaste dit Skjold til en Side hen,
Og Kampen begynder paa ny igjen
For Ragnhild den fagre.

Jeg er en Riddersmand gjæv og bold
(Forbittret Rolf han nu svarer);
Men aldrig brækkes mit eget Skjold,
Og Nidding aldrig jeg sparer,
Naar Vaaben af Rust monne gaa itu;
For mere end for Ære jeg fægter nu,
For Ragnhild den fagre.

Saa styrt da Nidding, (var Guttorms Svar)
Og med fordoblede Kræfter

Han rasend' ind paa Herr Rolf nu fa'r,
Der ei blev munter derefter;
Thi Hjelmten blev knuset, Stigbøilen gled,
Og Rolf blev slaaet af Hesten ned
For Ragnhild den fagre.

Jeg Livet skjænker dig (saa oplod
I Hast Herr Guttorm sin Stemme)
Jeg aldrig gyder en Faldens Blod,
Og vil dig lade fornemme:
At Guttorm er ædel; og overalt
Han vil ikke dræbe den Mand som faldt
For Ragnhild den fagre

Nu flyver Guttorm til Ragnhild hen.
Og synker i hendes Arme;
Hans matte Øine faa Glands igjen,
Hans Kind nu blusser af Varme;
Og venlig han favner den bedste Mø,
Han ønsker at leve, som vilde dø
For Ragnhild den fagre.

Den blege Maane, Forelskedes Ven,
Beskinner speilklare Bølge,
Og Ragnhild vandrer til Glommen hen,
Hvor ingen hende monn' følge.
De Bølger i Floden løb mindre snar,
og Maanen ei glindsed' tilforn saa klar
For Ragnhild den fagre.

Herr Rolf mismodig nu vandrer om,
At dræbe mangeslags Tanker,
Til Glommens Bredde han ogsaa kom,
Og der hel sorrigfuld vanker,
Nu møder han Ragnhild, og finder glad
Sin Elskov forvandlet til bittert Had
For Ragnhild den fagre.

Du aldrig blive en Guttorms Brud!
(Var alt den nedrige talte):
Han Ragnhild greb, og styrtet sig ud,
Hvor Strømmen Hvirvler malte.
Den graadige Bølge sit Skjød oplod
Og sørgende Maanen bag Skyer stod
For Ragnhild den fagre.

Da fandt en Fisker skjønt Ragnhilds Lig,
Og Hagen jorded' sin Datter;
Tildøde Guttorm nu gremmed' sig;
Al Dagens Spøg og Latter
Blev standset ved en saa bedrøvet Sag,
Og Glommen hyler den Dag i Dag
For Ragnhild den fagre.

No. 114.

Der stander to Gjenter paa højen Loft.

Der stander to Gjenter paa højen Loft,
Aa vende seg lige i Nor;
Fæk dem se et Skjip komma seilendes,
Tre Grever der ombor.

Den alleryngste Greve,
Som der paa Skibet var;
Han vilde med mig sig trolove,
Endog saa ung han var.

Og Ridderen sagde til Tjeneren sin:
Tag dig og mig en Hest;
Saa skulle vi begge ride,
Til den Jomfru som vi har fæst.

No. 115.

(Sammenlign 227 og 270. og N. V. og St. 2den Udg.
Pag. 27.)

No. 121.

Grivilja hun sad i Guldvæven og vov
Den hvide Melk udaf Brysterne stod,
He ja!

No. 122.

Hoskold.

Hoskold han slo sund Fela si, han Hoskold,
Hoskold han slo sund Fela si, han Hoskold,
Kjøpte Toskillings Stumpen,
Aa Brennevinsdunken,
Aa Flatbrødleiven.
Aa Kjinneklingen aa Lefsa.

::: Dansa du med din unge Brud,
Din Skræling, :::
::: Dæ eg ha lova deg,
Ska eg holla deg,
Snus og Tobak,
Og Brennevin og lidt Vælling. :::

::: Ingen tror saa smuk en Datter,
Som jeg har. :::
::: Kjækt staar hun
Og net gaar hun,
Og Kjinker slaar hun,
Og Frier faar hun til Jula. :::

No. 124.

Om den her meddelte underjordiske Musik, den saakaldte „underjordiske Klippe-Konsert“ har Stadsmusikant Henrik Meyer i Kristiania leveret en Fortælling, hvis Sandhed er lovformelig bekræftet af Vitterlighedsvidner (!). Hans Ord ere: I Aaret 1695, da jeg havde været omtrent et Fjerdingsaar i Lære hos Paul Krøplin i Bergen, prøvede vi Juleaften, hvad der skulde spilles i Helligdagene. Hver Uge kom sædvanligviis en Bonde med Melk og Smør til min Læremester. Mens Bonden ventede paa Penge for sine Varer, stod han og lyttede opmærksom til paa Musik-Prøven. Da sagde min Læremester smilende: Idag faar du ingen Penge for dit Smør og Melk, thi du har faaet Betaling nok ved at høre til. Aa, sagde Bonden, et lidet Stykke Vei fra min Gaard i Klipper-

ne tætved hører jeg saamen hver Julaften det som er meget bedre. Herover blev Bonden udleet af min Læremester og af Kantoren, Organisten, som ogsaa vare tilstede. Ja, ja — sagde Bonden — ville Herrerne i Aften komme, saa skulde de blive overbeviiste om, at jeg taler Sandhed. Da Prøven var endt, blev man efter nogen Betænkning enig om at gaa ud til det bestemte Sted. Da det var henimod Midnat, kom Bonden og sagde os at det nu var Tid til at gaa til Bjerget. Jeg maatte gaa med og da det var meget koldt medtog jeg en Flaske Brændevin. Da vi havde siddet et Kvarters Tid paa Bjerget bleve vi utaalmodige og spurgte Bonden, hvor længe vi vel skulde sidde der? Han bad os at vi endnu maatte have lidt Taalmodighed. Kort derpaa begyndte det at klinge i Bjerget, som om det var tæt ved os; Først blev en Akkord anslaaet; derpaa angaves en Tone for at stemme Instrumenterne; nu fulgte Forspillet paa et Orgel, straks derpaa hørte vi Syngestemmer, Zinker, Basuner, Violiner og andre Instrumenter, uden at Noget lod sig se. Da vi længe havde hørt til, udbrød Organisten i fuld Iver: Tilhøre I Gud, saa lad Jer se; men tilhøre i Fanden, saa hold dog op engang! Straks blev det stille; men Organisten faldt om som af Slag, idet Fraaden stod ham af Næse og Mund. I denne Tilstand bare vi ham ind i Bondens Hus og tildækkede ham vel i Sengen. Om Morgenen kom han til sig selv igjen og fulgte med os tilbage til Bergen, hvorhen vi naaede meget tidlig, thi Stedet, hvor vi havde hørt denne selsomme Konsert, laa ved Bjerkelands Kirke, kun en Mil fra Byen.

No. 125.

(Se No. 272.)

No. 131.

(Se Landstad Pag. 346.)

No. 132.

(Landstad Pag. 564. Saml. No. 178.)

No. 133.

(Landstad Pag. 594.)

No. 135.

(Landstad Pag. 639.)

No. 137.

(Landstad Pag. 370. Saml. No. 176 og 183.)

No. 138.

(Brorsons Svanesange.)

No. 151.

(Saml. No. 212 og 261.)

Herr Lovmand red sig under Ø.

Herr Lovmand red sig under Ø,
Danser i vel min skjønnede unge Viv.
Han fæstet stolt Ingerlild saa ven en Mø.
Hun maatte vel være min.

Hør I stolt Ingerlild under Ø,
Hvor længe vil i bie mig Mø.

I otte Vintre fulde,
Den niende om jeg skulde.

Der otte Aar forgangne vare,
Stolt Ingerlild længtes saa saare.

Stolt Ingerlilds Brødre gaar sammen i Raad,
Vi ville gifte vor Søster i Aar.

Vi ville give hende rige Herr Tord,
Hand har mere Sølv end Herr Lovmand Jord.

Han har mere Guld paa Brystet sit,
End Herr Lovmand i forgyldene Skrin.

Han har mere Gods i Arken,
End Herr Lovmand Jord i Marken.

De drukke Bryllup i Dage fem,
Ikke vilde Bruden til Sengs i dem.

Den sjette Dag ad Kvælde,
Da toge de Bruden med Vælde.

Skal jeg nu til Senge gaa,
Da følger mig først til Høielofts Bro.

De ledde stolt Ingerlild paa Høielofts Bro,
Hendes Øine stod' ad saltens Fjord.

Hisset ser jeg Seglene gule og blaa,
Dem sydde jeg med mine Finger smaa.

Havde jeg mig en fuldtro Ven,
Did vilde ride hen og snart igjen.

Hør du Her Peder kjer Broder min,
Drag hen til Stranden for Søster din.
Han fæstet stolt Ingerlild saa ven en Mø.
Hun maatte vel være min.

(Peder Syvs Kjempeviser.)

152.

Skiffefang i Krystlaups i Ugang i Uafdris.
Fyste Kvellen.

Giv mig Lyd saa vil jeg sjunge
Brudgommen en Æressang.
Jeg har ogsaa Maal og Tunge,
Svare vil jeg dig en Gang.

Hvorned stemmer du da i?
 Brudens Dyd med Harmoni.
 Se vor Brudgom han er dydig,
 Som er sagt om Abraham.
 Da er hun som Sara lydig,
 gjører ei sin Herre Skam.

Kjömeistarn.

Han som David har et Hjerte,
 Og mod os saa venlig er.

Brursvein.

Hun som Ester kan al Smerte,
 Tage fra sin Slægtninge.

K. Han som Pauli Dyd er hos

B. Hun fortjener Judiths Ros,

K. Aldrig er saa deilig Kone,

Manden er jo Hovedet,

B. Saa er Kvinden Mandens Krone

Derfor er de Begge et.

K. Gud gjør ham som Josefs Lykke
 Fordi han gudfrygtig er,

B. Hun som Asenoth skal smykke

Hannem med den Dyd hun bær;

K. Vor Brudgoms Skaal vi drikke om,

B. Bruden Skaal skal ej staa tom;

K. Gud giv, han mon vel og længe

Leve i Velstand og Fred,

B. Gud giv, hun maa ikke trænge

Efter Brød og Lykke med.

Arö Kvellen.

K. Gud som Ægteskab indstifter
 Velsignelsen gir disse to,

B. Giv deres Ager, Eng og Drivter
 I Lyksalighed maa gro,

K. Gid de Livets Frugt maa faa,

B. Gid de frem i Dyder gaa.

K. Gud lad Kjærligheden blive,

Deres bedste Glædens Brød;

B. Giv dem Lykke mens de leve,

Og tilsidst en salig Død.

No. 155.

(Se No. 109.)

No. 157.

(Saml. No. 13.)

Daa e va ein güt.

Daa e va ein Gut i mit søykjandø Aar,

E ok no paa Skji ne for Bakke,

So friskt so ei Pil i Flugten ho gaar,

O so kvækk o so gla,

Unde Greno e sat

O um ingjin Ting ba.

So kom dæ ein Ørre o settø se trygt

Paa ei Grøn te o leike o kurrø,

So tok e mi Reflø so friskt taa min Ryg,

Fekk Høna o sjaa

I Snjø ho gaar,

Du æ mi ska e spaa!

E Refla let sige o Ørrin ei skaut
 O tænktø: Ko æ dæ so mejrø?
 Ho stakkar ska syrgjy før Makin æ dau,
 Nej i Grønskogens Bo
 Sko de leva i Ro
 O maka se so tvo.*)

So kom dæ ein Bergjutul laskandis fram,

Han brumla o skølv uttaa Sinne:

Ko ha Fugladn gjort de?

Sa Trøllø ve me.

Nej førhast inkje de:

Imot Graabein kri'r e.

Drep Graabein sa Trøllø, e gjevø de Løv,

Min Gut, du ska vist bli beløntø;

Dæ so vil ska' de, ska trast bli dit Rov,

O i grasrikø Dal

Mæ di Gjontø du ska

Njotø Fre i dit Val.

*) Fra Aadalen er dette Vers saaledes:

Mit Sigte je tapte, den je 'kji skaut

Je tænkte der æ vel fleire,

Den Høna ho sørger for sin Make skuldø dø.

Uti Kjærligheds Ro

De skulde parras de to

Aa leva i Ro.

Treitrarerita trei.

No. 158.

Dø'n.

Dø'n gaar paa Gatun

Alt me sit uslø Smør o Smør;

Ko vil du ha før Smørø dit,

Endaa dæ æ so traatt o kvitt?

Hej hop kon falleriral lalla,

Endaa du æ ein Døl.

O tiø Skjelling Mørke,

Dæ ha e tænkt o faa o faa;

Dæ likøvæl e by de sju,

Du faar kje meir, dæ e kan tru.

Nei hop kon fallerilal lalla,

Endaa du æ ein Døl.

No. 160.

Skjön Anna.

De Røvere vilde stjele gaa,

Saa langt i fremmede Lande,

Saa stjele de bort den Konges Barn,

Den Jomfru hed skjøn Anna.

De førde hende i fremmed Land,

En Hertugs Søn tilhaande,

For hende saa meget Guld gav han,

Den Jomfru hed skjøn Anna.

De vare tilsammen i otte Aar,

Sju Søner tilsammen monne fange,

For hendes Dyd og Ydmyghed,
 Blev den Herre en Konge.

Den Herre var af Mekelborg Land,
 Af Fyrstelig Blod og Stamme,
 Kongens Dotter af Engeland,
 Var solgt ham selv tilhaande.

Der otte Aar forgangen var,
 Hun kunde det mærke og kjende,
 At han vilde sig en anden fæste,
 Forlade vilde han hende.

Skjön Anna gaar for hans Moder at staa,
 Moder sagde hun Frue,
 Vil I eders Søn bede om,
 At han vil mig troløve.

Jo saamend da vil jeg saa,
 Jeg vil det gjerne gjøre,
 Han lover sig aldrig nogen Jomfru,
 Der mig kan kjærer være.

Den Fyrstinde gik for sin Søn at staa,
 Konning sagde hun Herre.
 Hvor lenge vil du leve saa,
 I Slegfredslevnet mere.

Du skal love skjøn Anna din Viv
 Din ægte Brud at være,
 Og da bliver eders Søner syv,
 Til ægte Børn med Ære.

Nei saamend Moder gjør jeg ei,
 Hun er af fremmede Lande,
 Hendes Forældre kjender jeg ei,
 Hun er mig solgt ihaande.

Den Herre lod Breve gaa ud,
 Ja Bryllupsbreve skrive,
 En anden fæste sig til Brud,
 Hans Dronning skulde blive.

Skjön Anna staar i Høieloft,
 Hun hørde de Ridderes Røste,
 Give det Gud Fader i Himmerig
 Mit Hjerte maatte brøste.

Skjön Anna slaar i Høieloft,
 Hun hører de Ridderes bolde,
 Hjelp nu Gud Fader i Himmerig,
 Jeg maatte min Kjærest beholde.

(Peder Syvs Kjæmpeviser.)

No. 163.

(Norske Viser og Stev 2den Udg. P. 63.)

No. 164.

Caterrøise.

Jeg neppe tolv Aar var,
 Jeg misted Mor og Far.

Jeg fik dog ikke at lære,
Saa vel som mange Flere,
Som har sin Far og Mor,
Indtil de blive stor.

Farvel da Far og Mor!
Farvel, mine Søstre og Bror!
Farvel min Slægt og Venner!
Nu maa jeg redeligen vandre.
Jeg løfter paa min Hat,
Og byder dem Godnat.

Du siger du er fri
Fra Falskhed og fra Svig.
Du er jo saa beblandet
Som Skummet staar paa Vandet,
Det aldrig stille staar
Men røres Dag og Aar.

Naar Andre glæder sig,
Da maa jeg græmme mig,
Mit Hjerte, det maa bløde;
Jeg sørger mig til Døde,
For dig, min kjære Ven,
Du tog min Glæde hen.

Er du da blank som Guld,
Og jeg er sort som Muld,
Een Frihed vil jeg eje:
At vandre mine Veje!
At gaa, hvorhen jeg vil,
Det selv mig hører til.

No. 166.

(Norske V. og St. 2den Udg. P. 108.)

No. 167.

(Se No. 36.)

No. 168.

(Saml. No. 75 og 221.)

No. 169.

(Se No. 271.)

No. 175.

(Landstad P. 651.)

No. 176.

(Se No. 137 og 183, og Landstad Pag. 369.)

No. 177.

(Sammenlign No. 214 og 262, der har samme Omkvæd.)

No. 178.

(S. No. 132.)

No. 179.

(Landstad Pag. 559.)

No. 181.

(Se No. 203 og 267.)

No. 182.

(Se No. 131.)

No. 183.

(Se No. 137 og 176.)

No. 185.

(Brorsons Svanesange.)

No. 201.

Hjer Peder.

Herr Peder han red sig ud at meide,
Det blaaser kalt Veder ifraa Sjøen,
Alt efter sin Søster at leite,
Blaaser kalt, kalt Veder ifraa Sjøen.

Da han kom til viden Strand,
Fik han se Havfrua den skjønne Madam.

Og aldrig har e seet en saa ven Madam,
Som denne Havfrua den skjønne Madam.

Og har du aldrig seet saa ven en Madam,
Jeg haver en Terne langt venere end jeg.

Og kan eders Terne for mig gaa frem,
Saa giver jeg hende mine Guldringe fem.

Kan eders Terne for mig fremgaa,
Saa giver jeg hende min Ganger graa.

Hav selv, hav selv eders Ganger graa,
Eders Terne kan gjerne for Eder fremgaa.

Den Havfrua gik sig i Steinstuen ind,
Saa kaldte hun frem Guldterner sin.

Og skal jeg nu for en Ridder fremgaa,
Som ikke har seet Solen paa femten Aar.

Saa havde hun paa sig en Silkesommersærk,
Som femten Havfrua havde gjort sit Mesterværk

Saa havde hun paa sig et Armbaand af Guld.
Jeg troer vist den Ridder skal være dig huld.

Saa gav hun hende en Guldkande i Haand,
Som hun skulde skjænke skjøn Ridderen af.

Og aldrig saa ta'er jeg Guldkanden af din Haand
Førend du siger mig Faderen din.

Og Konge i Engeland er Faderen min.
Hans Dronning Guldritta kjær Moder min.

Er Konge i Engeland Faderen din,
Saa stande vi her to Søsken saa fin.

Saa sætter han hende paa Gangers Bag,
Saa rei de heimat med et frit Mag.

Den Havfru venter i Dage tre,
Hendes Terne kom ikke igjen udi de.

Den Havfrua venter i Dagene fem,
Hendes Terne kom ikke igjen udi dem.

Den Havfrua gik sig paa Storebrua frem,
Det blaaser kalt Veder ifraa Sjøen.
Saa sprak hu sund i Stykker fem.
Blaaser kalt, kalt Veder ifraa Sjøen.

No. 202.

Han Tarald.

(Aadalen.)

Han Tarald skulde paa Skytteri gaa,
Det dages se no san trareritra,
Saa tok han Refla mæ Hyltere paa;
(Ta hit Krute mit du sa'n),
Han Tarald ligger i Lunden i sit Legje.

Han Tarald gik sig litt længer frem,
Det dages o. s. v.
Saa møtte han der ein Skræddersvein,
(Æ du Byrse-sme du sa'n).
Han Tarald o. s. v.

Han Tarald gik se litt længer frem,
Det dages o. s. v.
Saa fækk han sjaa den Haren sprang,
(Fly inkje saa fort du sa'n).
Han Tarald o. s. v.

Han Tarald gik o. s. v.
Det dages o. s. v.
Da fækk han sjaa den Bamsen sat;
(Se der sit'en du sa'n).
Han Tarald o. s. v.

Saa la'n Byssa alt oppaa ein Kvist,
Det dages o. s. v.
De fyste Skøte saa skaut han mist,
(Aa hei aa hei om je raakt 'en no sa'n).
Han Tarald o. s. v.

Saa la'n Byssa alt oppaa ein Krok,
Det dages o. s. v.
Saa skaut'n Bjørn i Hjerte Rot,
(Jamen raakte je'en no sa'n).
Han Tarald o. s. v.

Han Tarald gik se alt oppaa ein Gar,
Det dages o. s. v.
Saa stuf'n paa Huve i ei Kamarssval,
(Fifønskjin ko vont her lukta sa'n).
Han Tarald ligger i Lunden i sit Legje.

No. 203.
(Saml. No. 181 og 267.)

Gan Ole.

Han Ole tjente i Konningens Gaard,
Der tjente han for Klæder og for Føde;
Saa fik han et Brev ifra Rosende-Lund,
Som siger at hans Kjæreste var døde.

Her Ole han træder for Kongens Bord,
Han gjorde al den Tjeneste han kunde;
Saa bad han Kongen om at faa Lov,
At reise udi Rosenlunden.

Og Kongen han giver Hr. Ole til Svar:
Det kan jeg nu slet ikke gjøre,
Men sig mig kun et eneste Ord,
Hvad har du udi Rosenlund at gjøre.

Tidend' er kommen paa denne Hædersdag,
Hvorover mit Hjerte mon bløde,
Der er kommet et Brev ifra Rosenlund,
Som siger at min Kjæreste er døde.

Aa kjære Hr. Ole du maa ej græde saa,
Det var da ikke mere end en Kvinde,
Det kunde vel skikke sig saa i mit Land,
At du kunde faa den ypperste Grevinde.

Af alt det som Kongen kan have i sit Land,
Slet intet jeg vil nu have,
Men jeg vil reise til Rosenlund,
Og følge min Kjærest til Graven.

Og du er den troeste jeg har i mit Land,
Af Alle mine Grever og Baroner,
Og dig vil jeg give en duelig Skjænk,
Af hundrede norske Kroner.

Hr. Ole han sadler sin Ganger rød,
Den røde var saa fager og saa snilde,
Saa rider han over de nordiske Fjeld,
Saa hurtigt som en Rind kunde flyve.

Hr. Ole han kom nu til Rosenlund,
Der bandt han sin Hest ved en Støtte,
Saa gik han straks i Ligstuen ind,
Hvor Fruer og Jomfruer monne græde.

Hr. Ole han gaaer i Fruerstuen ind,
Han vred sine Hænder saa saare,
Og hvert et Sandkorn som paa Gulvet laa,
Det væded' han med sine Taarer.

Hr. Ole han satte sig ned paa en Stol,
Ret ligesom han vilde sove,
Sin sorgfuld' Sjel befaled' han Gud,
Og derpaa opgav han sin Aande.

Saa la de dem tilsammen paa et Bord,
Og Kisten var gjort udaf Marmor,
Der hvile de tilsammen til sidste Dommedag,
De sove i hverandres Arme.

No. 204.
(Saml. No. 256.)

Gjindrafæiken.

Gutter og Gjenter stille sig i en Ring. En
Gjente gaar ind i Ringen og synger. (1) Hun
tager en Gut ind i Ringen til at være Hjort;
(2) berører hans Haar og sætter Hat paa ham.
Ringen gaar nu omkring. (3) Hjorten tager en
Gjente til sin Hind (4) og naar denne er bort-
taget og gjemt, synger han, mens Ringen sid-
der. (5) Naar han har fundet sin Hind, syn-
ger han igjen (6). Naar Alle have været Hjort
eller Hind, begynder den første Sanger igjen.

No. 207.

Laatten so den Uonde traffa i Taarne.

Styggølaatten.

Ettø ei gamalø Rispø so skuldø den Styggø
eigøng upi eit Taarn i Kjøbenhavn ha hulla
ein Laatt, so dei no laato friskt paa Langhørpa,
o so heite Styggølaatten.

No. 208.

Um Gjentu, so vildø giftø se.

E vil ingjin Speløuann ha,
Taa e kan inkji dansø;
Men e vil me ein Skræddar ha,
So søyma fine Kransa.
Hej hopsia falelila, hei hopsia faleli lalala,
Hej hopsia falelila.

Nej e vil ingjin Skræddar ha,
Daa maa e persø Kluta,
Men e vil me ein Slaktar ha,
Daa faar e fine Stuta.

Nej e vil ingjin Slaktar ha,
Daa maa e skrapa Tarma,
Men e vil me ein Bryggjar ha,
So faar e Øl i Kanna.

Nej e vil ingjin Bryggjar ha,
Daa lyt e skjylø Tynner;
Men e vil me ein Prestmann ha,
So skrifta me fraa Synder.

Nej e vil ingjin Prestmann ha,
E ha kje manga Synde;
Men e vil me ein Snikkar ha,
Daa faar e nya Sengje.

Nej e vil ingjen Snikkar ha,
Daa maa e slipø Høvla,
Men e vil me ein Skomakar ha,
Daa faar e nye Støvla.

Nej e vil ingjin Skomakar ha,
Før han ha Bek paa Finge,
Men e vil me ein Gullsme ha,
For han ha Ring paa Finge.

O Mednadr, ner han staar up,
Daa staar han ve mi Siø,
O krusa up min gulø Lokk:
Statt up, mi veslø Pikø!

E æ so lystygø o gla,
No ha e Kjærest fønnø,
E haapa o e meina dæ,
At e ha Spelø vønne.
Hej hopsia falelila, hei hopsia faleli lalala,
Hej hopsia felelila.

No. 209.

(Landstad Pag. 70.)

No. 210.

Kan eg nu slet inkje di skjøne Dotter faa,
Saa visselig maa eg ut af Land og Rike gaa,
Og leve der af Sorgen alene.

Jo visselig ska du nu mi skjøne Dotter faa
Aa inkje tar du no af Land og Rike gaa,
Men lev saa med hende i Æren.

Saa tog de deres Heste, saa tog de deres Hund,
Saa møter di hverandre uti den grøne Lund,
Aa siger der hverandre deres Mening.

No. 211.

(Se No. 259 og 74. Se ogsaa Landstad Pag. 826.)

Den store Kraaka.

Mann han reiste at Bejteskog,
Hei fala' at Beiteskog,
Saa fekk han høyre den Kraaka gol,
Hei fala lideli lideli lalala.

Aa Mann snudde sin Gangar omkring,
Saa reiste han heimat te Garen sin.

Aa Kjæringa taalaa te Mann saa,
Haatt kjem du hejmat saa snøgt ette naa.

Aa Mann taalaa te Kjæringa si,
Her æ ei Kraake, som drepa me vi.

Kjæringa taalaa mæ Forstand,
Kraaka drep ingen kristen Mann.

Aa Mann han spændte sin Baaga ve Kne,
Saa skaut han Kraaka, saa ho datt ne.

A Hua fekk han tolv Par Sko,
Aa du maa tru at Kraaka va go.

A Kjøte fekk han fuldt eit Kjær,
Aa du maa tru han levde væl.

Aa Nebben hadde han te Tønnetapp,
Aa Augo hadde han te Kjøleknapp.

Aa Kløen hadde han te Møkjagreip,
Aa Tarma hadde han te Snorareip.

Aa Fua hadde han te Drykkje Krus,
Han drak saa mangt et bra Manns Rus.

No. 212.

(Se No. 151.)

No. 214.

(Saml No. 262. Landstad Pag. 431 og 437.)

No. 218.

(Landstad Pag. 278.)

No. 219.

(Saml. No. 275. Norske V. og St. 2den Udg. Pag. 65.
og Landstad Pag. 694.)

No. 221.

(Saml. No. 75 og 168.)

No. 224.

(Norske V. og St. 2den Udg. Pag. 25.)

No. 225.

(Peder Dass.)

No. 226.

(Saml. No. 157 og 13.)

No. 227.

(Se No. 115.)

No. 228.

(Norske V. og St. 2den Udg. p. 76.)

No. 229.

(Norske V. og St. Pag. 94.)

No. 232.

(Brorsons Svanesange.)

No. 248.

Jaran.

(Ringerike.)

Je va no mej saa liten en Hara,
Haa vont haver je gjort Mennisken!
I Skauen maa je tusle og fara,
Saa plager dom Haran om Vinteren.

Saa sæter dom op baade Snuru aa Stok,
Aa der maa je kvile min arme Krop.

Saa bær dom me for Kokka inn,
Saa knuger dom a me mit goe Skinn.

Saa sæter dom me paa Steikespit,
Saa dypper dom me i Rømme aa Feitt.

Saa lægger dom me paa gjylne Fat,
Saa bær dom me inn for større Stas.

Mine Bein saa kaster dom paa Soppel Ris,
Haa vont haver jeg gjort Mennisken!
Saa kommer aller Sjela mær te Paradis;
Saa plager dom Haran om Vinteren.

No. 249.

Han Dave o en Jon.

Han Dave han sigla paa salten Sjø,
I Verden o bu;
Han Jon kjemø ette paa turre Landjord.
Her æ e sa en Jon,
For rauande aa riø mæ rauø Gullsno,
E gaar mæ sa en Jon.

Han Jon o en Dave gik over ein Mo,
I Verden o bu,
Han Dave han gret, men han Jon han lo,
Skamme de, sa 'n Jon.
For rauande aa riø mæ rauø Gullsno,
E gaar mæ sa en Jon.

No. 250.

Ho Guro.

Kjenne du ho Guro den lystigø Kvinne,
Ho kunna baka, veve o spinnø,
Frisk so ein Kar ho sannøle tøldi,
Ho va i Færes-Vege o kjørdø,
Ho va inkje rædd, for o stande paa Mejo,
Ho kunna sela Merre si eja.

Ho kunna so let paa Skjio o rennø,
Ret so dei Kara so inkji æ seinø,
Flink so ein Kar ho va uti Stakken,
Ho kunnø kjøyrø Lassø i Bakkin,
Ho kunna gjera Hest-Sko o Slea so nye,
Ho kunna klyppø si Trøjø taa Tye,

No. 253.

Haugadanfen.

Dæ va ain Skjyttar, so gjik over ain
Aas; so'n kom paa Aasen, so kom dæ ait
Kvendfolk te o; so skjønte en nok dæ, at dæ
va eit underjordisk Kvendfolk, eit Hauga-Kvend-
folk. Dæmæ va'n inkji gjift, o so va o so in-
døle vakker. So tænkt' en ve se sjøl, at en
skuldø taka ho. Ho hadde so indøle snillø ei
Felø, so ho gjik let o spelte paa, o so va dæ o
Veten han gjik paa Skjio, o ho gjik trøyelaus;
o so haddø ho so indøle fint eit Haar. So tok
han ut Børsa si daa, o so vildø skjøte ovør ho.
Der varst' en var dæ, at dæ gjik ein gamalø
Mann ette hennø; han hadde so lang ein Nase,
at han rokk ratt inni Ryggen hennø; so varst
en so ræddø dei, at 'n inkje tøldø skjøtø hennø,
at han skaut atti Vere afsies derifraa. Dæmæ

so gjik ho taa Vege derifraa, o so gjik han den
lange Aasen over. So 'n kom øystast paa Aasen
so skaut 'en ein Smell at igjen. Saa hadd' en
ein Bror austi Ettendali aa han høyrðø den
Smellen endaa dæ va ei hælvi Mil derifraa. So
sa'n dæ Bror hass: no æ min Bror anten sintø
eldaa ræddø. Han høyrðø dæ va ein ovørna-
turleg Smell so han inkje haddø høyrðø slike
Smell før. Da 'n kom heimat te sin Bror, daa
va 'n so reint vrinsk aa ræddø taa se, at dæ
va fælø Ting.

No. 256.

Joføseik.

(Saml. No. 204.)

Ordene til 3die Vers der ere udeladte i Samlingen
ere følgende:

Dyna unde Dyna paa,
Skuldø du set ko gøt dei laag,
Kjystø o klappa, toko i Fang,
Dei tyktø Natte va inkje lang,
Sovo te langt paa Dagen.

No. 258.

Lilt Kjersten.

Lilt Kjersten lilt Kjersten traa Dansen mæ meg,
Eg vender meg om,
Et Par sylvspendte Sko e gjeva ska de,
Eg venter at ingen skal kjenne meg.

Lilt Kjersten, lilt Kjersten traa Dansen mæ meg,
Ein silkesydd Serk e gjeva ska deg.

Lilt Kjersten o. s. v.
Mit halve Land og Rike e gjeva ska deg.

Lilt Kjersten o. s. v.
Min egen Saan e gjeva ska deg.

Lilt Kjersten o. s. v.
Mit eje Liv e gjeva ska deg.

Saa tro ho den Dansen baade lett og kaatt,
Eg vender mig om;
Aa Kongens Liv saa har o faatt,
Eg venter at ingen ska kjenne meg.

No. 259.

Saml. No. 211 og 74.

No. 261.

(Se No. 151 og 212.)

No. 262.

(Se No. 214.)

No. 263.

Kjære mi Dotter du tænder i eit Ljos,
Ho ho ho ho ho ho,
Naa æ dæ komme Tjovar i vort Huus,
Filivi, filivi, filiva fa fa filevi, filivi, filiva.

Der er inkji Tjovar i kons Hus,
Dæ va berre Katten, som spente ett' ei Mus.

Mann stappa Saan sin ne i ein Sekk,
Saa bar en han burt til ein Møllar Bekk.

Som dæ no lej um Kvelden fram paa,
Ho ho ho, ho ho ho,

Saa tok den Sekken te krabbe aa gaa.
Filivi, filivi, filiva fa fa filivi, filivi, filiva.

No. 264.

(Landstad Pag. 605.)

No. 267.

(Saml. No. 181 og 203.)

No. 268.

(Norske V. og St. 2den Udg. Pag. 79.)

No. 270.

(Se No. 115 og 227.)

No. 271.

(Se No. 169.)

No. 272.

(Se No. 125.)

No. 275.

(Se No. 219.)

No. 276.

(Norske V. og St. 2den Udg. Pag. 97.)

No. 278.

(Brorsons Svanesange.)

R E G I S T E R

til

1ste Bind.

- Af Adams Fald No. 46.
 Ak Herre from 280.
 Aksel og Valborg 36. 84. 167.
 Alderdomin 224.
 Alf han er i Norgeland født 174.
 Aleneste Gud i Himmerig 47.
 Alle Mand hadde Fota 26,
 Almægtig Gud 81.
 Asmund Frægdegjævar 42.
 Astri mi Astri 77.
- Baadn-Laatt 15. 16. 17. 61. 62. 255.
 Baanetull 180. 215.
 Baka Kaka søtø 17.
 Bejarblakkin 38. 89.
 Bi bi sa Bondin 64.
 Bissam bissam Baadne 15.
 Bissam sullam laaver ilul 16.
 Blankø Daasin o Massing Pepa 12.
 Bonden aa Reven 34. 64.
 Bonden han sku i Skoven gaa 34.
 Bonden i Bryllupssgarén 219. 275.
 Brudesang 152. 222.
 Bumbraskøn i Bumba 62.
 Brura-Laatt 110. 120. 156. 220.
 Bryllaupe aat hu Siri 228.
 Brynjulf 177.
 Budei-Laatt 206.
 Bufarsvein 257.
 Burt i Gjyplødalo 61.
- Daa e va ein Gut 157. 13. 226.
 Dansø min Munk 111.
 Dave o Jon 249.
 David aa'n Jo 39.
 David han reista over Mo 39.
 Ded'n ded'n Lykløgut'n 206.
 Deiligste blandt Kvinder 45.
 Dei støypste Gullkryssen 40.
 De legte Guldtavel ved bredden Bord 36.
 84. 167.
 Den første Guldtærning 29.
 Den fyste Gong eg paa Friergang gik 78.
 Den gamle Main mæ den raue Hua 117.
 Den Mus ho kjæmø laupandis 66.
 Den som mig føder 95.
 Den store hvide Flok 93.
 Den store Kraaka 74. 211. 259.
 Den Ti e skuld te Kungsrø aa fri. 21.
 Den Ti e va ein liten Gut 13. 157. 226.
 Den Ti e va liten 63.
 Den vesle Guten oppaa Bakken 30.
 Der bur ei Jente herup i By 85.
 Der gjik tvæ Systa 14.
 Der'nte greit for rektig Kjærest aa faa 163.
 Der sat tri Kjerringer under ein Stein 38. 89.
- Der stander et Slot i Østerrige 10. 59. 79.
 Der stander en Jomfru 35.
 Der stander to Gjenter paa højen Loft 114.
 Der sto no tre smaa Barn 37.
 Der sto tre Skjelmer aa maka 116.
 Der var engang en Ridder 119.
 Der var engang ein Stein 33.
 De Røvere ligge for Norden Skov 86.
 De Røvere ville til stæle at gaa 160.
 Det hendte sig i Sommer 67.
 Dilt'n dilt'n nol i Hødn 255.
 Draumekvæe 209.
 Drost Peter 86.
 Duva sættø se paa Liljankvist 58.
 Dyreparten 20.
 Der bur ein Gaugve 31.
 Dæ bur naa ein Bonde inkje langt 43. 90.
 Dæ staa ein Friar uti Gare 112.
 Dæ va eigøng ei Kunge 11.
 Dæ va aarle om Morgonen 92.
 Dæ va ein Søndags Morgengang 91.
 Dæ va Idde Hermo 41.
 Dæ va Irlands Køngje bold 42.
 Dæ va vel inga Kat 70.
 Dæ æ den største Daarleheit 60.
 Dæ æ so fagert i Finneslotte 82.
 Døln gaar paa Gatun 158.
- Eg raadde Grunden aleine 277.
 Eg rodde meg ut paa Seiagrunnen 277.
 Eg va no meg saa liten ein Gut 44.
 Eja mit Hjerte ret inderlig 139.
 Elv han æ i Norgie Land fød 174.
 En Jæger gik at jage 136.
 En Konge hersked i Østerdal 113.
 En liten Gut ifra Tistedalen 76.
 En Vise vil jeg sjunge om nogle Skriftens
 Tal. 128.
 E stuta ein Stut 107.
 Et Barn er fød i Bethlehem 187.
 E tente hjaa ein rikø Mann 106.
 Fn tente me hjaa ein Telabondemann 252.
 Et lidet Barn saa lysteligt 142.
 Et trofast Hjerte o Herre min 141.
 E va no meg saa liten en Hara 248.
 E vil ingen Speleman ha 208.
- Fader vor udi Himmerig 282.
 Fa'ns Mars 173.
 Fantegutten 21. 175.
 Fillefanten reiste sig bort 175.
 Fjeldbyggen agter paa Tiden 225.
 Firelippe Tyske 269.
 Flanar-Ormin 44.
 Folkvar Lomandson 92.
 Friarn hennø Olia 112.
- Frieras af Ungkarn te Gjenta 24.
 Frisk op min Sjæl forsage ei 188.
 Fruens Spiseseddel 80.
 Førre rie Brure 180.
- Gaasøleiken 251.
 Gaar e ut ein Kveld 57.
 Gammal Kallen kom ti Stugu 224.
 Gjenta so vildø giftø se 208.
 Giætar-Slaat 159.
 Giv mig Lyd saa vil jeg sjunge 152.
 Go Kveld mi Mari 23.
 Grevilja hun sad i Guldvæven 121.
 Gud bære os for vor Kjellermænd 134.
 Gud Fader udi Himmerig 10. 281.
 Guds Søn har gjort mig fri 138.
 Guds Godhed ville vi prise. 283.
 Gud være lovet altid 186.
 Guro 250.
 Guten aa Gjenta paa Fjøsshellen 23.
 Guten va trøyt 71.
- Haatt æ dæ fo noke vesolt Ve 131. 182.
 Haatt æ dæ som tyt aa alle tigjer 137.
 176. 183.
 Ha du kji hoppa so hoppa du væl no 105.
 Halling fra Aamot i Østerdalen 55. 102
 148. 190. 239.
 Halling fra Hadeland 99. 146.
 — fra Hallingdal 2. 50.
 — fra Telemarken 145.
 — fra Tin i Do. 193. 242.
 — fra ubestemt Sted 4. 8. 243.
 — fra Valdres 9. 105. 150. 199.
 Han Dave han sigla paa saltan 249.
 Han Lage tente i Kongens Gaard 72.
 Han Mass aa'n Lasse dei gjengo paa Raa
 75. 168. 221.
 Han Ola min kom norate 153.
 Han Ole tjente i Kongens Hus 203. 181.
 Han Tarald Skulde 202.
 Han Tosten tala te Staven sin 28.
 Harald var Kong Halfdans Søn 123.
 Har du sit noko te Kjyene mine 129.
 Haran 248.
 Haugadansen 253.
 Haugebonden 87.
 Her dansa Ado og her dansa Edo 104.
 Her dansa Bakar 154.
 Herre Jesu Krist sand Menneske 234.
 Herre Per rier te Skaane By 179.
 Herre Per kjeme sig rians i Gar 132. 178.
 Her Lovmand red sig under Ø 151. 212. 261.
 Her Nikelus tener i Kongens Gaard 133.
 Her Olaf han tjener i Kongens Gaard 181.
 203. 267.

Her Peder han red sig ud at meide 201.
 Her Sinklar 169. 271.
 Her vil bies her vil ties 185.
 Hinden over Heide 204.
 Hind har e no uti Hagin min 256.
 Hindraleiken 204.
 Hjasen han stille te Gjestebod 135.
 Hjertelig mig nu længes 235.
 Ho Guro 250.
 Hoskold han slo sond Fela si 122.
 Hulder-Laatt 68. 124.
 Huldre aa' en Elland 71.
 Husk op i Ring Ola Guten 223.
 Hvad blev der liden Tab paa Tiden 278.
 Hvad er det godt at lande 232.
 Hvad skal Fruen i Livet ha 80.
 Hvo sig fortrøster Alt paa 236.
 Hvor ska man Troskab finde 247.
 Hør du Kari vil du vel 165.
 Høyre du Mann 108.
 Høyr du Siri Datter mi 228.

Idde Hermo 41.
 I Fjol gjætt' e Gjeitinn 229.
 I Fjor paa Martmann 273.
 I Hjerdals Dalen der har eg gjengji 130.
 I Heggeli Nuten der stander ein Toll 177.
 Ikonn sto i Bakkjin slo 172.
 Ikødn sto i Engen o slo 200.
 I rjukande Uver 219. 275.

Ja Stauta Kara voro te 161.
 Jeg haver min Sag til Gud 233.
 Jeg neppe tolv Aar var 164.
 Jeg stod med et Barn paa Armen 127.
 Jeg raaber til dig o Herre Krist 279.
 Jeg tjente hos en rike Mann 269.
 Jeg vandrede i Ensomhed 184.
 Jeg var en Gut i mit femtende Aar 13.
 157. 226.
 Jerusalems Skomager 127.
 Jeg tente paa Kjølstad i Fjor 73.
 Joløleik 204. 206. 256.
 Jæ sku au ha løst taa gifte mig 24.

Kan eg nu slet inkje di skjøne Datter 210.
 Kjenner du noko te Bufarsvein 257.
 Kjennø du ho Guro 250.
 Kjetta sett up Væven sin 171.
 Kjivlemøyarne 213.
 Kjydn gaa i Lio 205.
 Kjære mi Datter du tænder i 263.
 Kjærringa mæ Staven 25. 231.
 Kjærringa redde seg ein 260.
 Kjølstadgutten 73.
 Kleggen taalaa aat Flugu si 272. 125.
 Knut liten aa Sylverlin 218.
 Kom Broder vil du gaa med mig 20.
 Kom Kjyne min' o Fjelle 216.

Kom vel ihu min unge Brud 36.
 Kongen aa Dronningen sidde ved Bord 217.
 Kongen aa Knut liten dei sat 218.
 Kongen han stod paa højen 22.
 Kong Hansinbol han red sig 266.
 Kor har du no være saa lengi mi Gaas 251.
 Krist gieva eg va der 88.
 Krist laa i Dødens Baande 94.
 Krist stod op af Døde 48.
 Kristus Jesus for os offret 140.

Laatten so den Styggø hulla i Taarne 207.
 Lage aa Jo 72.
 Langebergs-Laattn 18. 65.
 Langleik-Laatt 18. 65. 109. 155. 207. 210.
 Langt i Auster i Kraakalund 268.
 Lars Linkel i Fot 162.
 Laugman rider sig under Ø 212. 151. 261.
 Lensman hadd ei graaskjimla Mer 274.
 Lev vel saa vil e sigja 32.
 Liti Kersti var seg saa litit eit Viv 214. 262.
 Liti Kirstis Hevn 179.
 Liti Kjersti ho kom sig rians 264.
 Liti Kjersti som Stalldreng 264.
 Lilt Kjersten 258.
 Lua-Laatt 19. 108.

Mann hen reiste at Beiteskog 74. 211. 259.
 Mann spente Bogan ut paa sit Kne 259.
 74. 211.
 Marki grønna Snjogen braana 227. 115. 270.
 Mass aa'n Lass 75. 168. 221.
 Men haatt æ no de so tyt 176.
 Mindre Alf 174.
 Mi snille Gjente 265.
 Mit Baan site paa ei Tuve 215.
 Mit Belte 91.
 Munkøn 111.
 Møllervisen 116.

Nattergalvisen 10. 59. 79.
 Nikkelus 133.

Olaf 181. 203. 267.
 Olla 112.
 Opsang 35.
 Os har gjort kva gjeras skulle 115. 227. 270.
 O ve mig ve mig armø Mø 118.

Paa Grønali Heje 137. 176. 183.
 Paal sine Høno paa Haugan 166.

Raamund 43. 90.
 Rabnabryllaup uti Kraakjalund 268.
 Ragnhild 113.
 Ridder Valivan 85.
 Røtnams Knut æ kaat 199.

Saag du 'n Lars Linkel i Fot 162.
 Sjugur aa Troldbrura 22.

Skjøn Anna 160.
 Skogmøte has Thorgjer Skjelle 27.
 Skomageren er en fattig Mand 82.
 Skyttarn o Dyre 66.
 Soldatens Afsked med sin Kjæreste 118.
 Solfager 40.
 Som eg kom at Kyrkjele 209.
 Springdans fra Aamot i Østerdalen 6. 7.
 53. 54. 103. 149. 189. 196. 237. 238.
 Springdans fra Asker 52.

— - Bergen 96. 195.
 — - Bø i Telemarken 144.
 — - Grundset 100.
 — - Hallingdal 5. 49.
 — - Hedemarken 1. 3. 51.
 — - Hitterdal i Telemarken 98.
 — - Nummedal 97.
 — - Sigdal 191. 244. 245.
 — - Telemarken 197.
 — - ubestemt Sted 56. 101. 143.
 194. 241.
 — - Valdres 57. 198. 246.
 — - Østerdalen 147. 192. 240.

Stev-Tone 126. 130. 265.
 St. Taamas Klukke-Laatten 109. 155.
 Stuslee Sundagskvellen 27.
 Stutar Laatt 254.
 Stygge Laatten 207.
 Sæterreisen 115. 227. 270.
 Stølt Øli 131. 182.

Tarald 202.
 Tatervise 164.
 Telabonden 252.
 Tolvtalsvisen 128.
 Tordeviln bandt paa sit Strømpeband 272.
 125.
 Torø liti 58.
 Tosten 28.

Underjordisk Musik 124.
 Unge Raamund 43. 90.

Valivan 85.
 Vesle Guten fra Tistedalen 76.
 Vesle Gjenta 12.
 Visetone 170. 274.
 Vuggetrall 69.

Aa denne Visa tek aller Ende 126.
 Aa dæ va den heilage Joleftans Kveld 87.
 Aa kjennø du ho Guro 250.
 Aa kjære Ola ta paa deg 230.
 Aa Kjærringa reidde seg 260.
 Aa kjøre Ve aa kjøre Vann 276.
 Aa Kongen aa Knut liten dei sat 218.
 Aa Kongen han stod paa højen 22.
 Aa Mann han gjik te Skauen 74.
 Aa som eg kom at Kyrkjele 209.
 Aa Tosten tala te Staven sin 28.

REGISTER

til

2det Bind.

- Afskedsvers i Bryllaupo 431.
Ak levende Gud 378.
Aksel og Valborg 356.
Anna 407. 300.
Alt i Heime Dagjen graaner 321.
- Baadn-Laas 529. 490. 344. 393. 436.
Baantull 370.
Bonden og Bykaren 494.
Britta Valaas 408.
Brulaat 437. 296. 476. 481. 484. 397.
- Dalebo hadde ei Festarmøj 533. 493.
Dalebo Jonson 533.
Dave aa John 489.
Dei vi meg gjæt 539.
De legte Guldtavel 356.
Denne Visa har ingen Ende 444. 404.
Den sidste Laurdags Kvælden 303.
Dinglegut 530.
Draumekvæde 405.
- Eg aa min Kammerat 532.
Eg drøynte om et Maaney 498.
Eg helsar deg gamle Gyvremor 536.
E gjætte Tulla i femten Aar 531.
E gikk mei op te Sæterli 346.
Eg ser paa deg 399.
Een deilig Ridder 342.
Eivind og Steinar 451.
E kan so mangan en vakker Sang 337.
E mindes væl den Gøng 338.
E reiste te min Ven 293.
- Faar og inkje Gjenten 480.
Fanteguten 495. 499. 442.
Fornøielse mæ lite Flæsk 478.
- Go Dag Rasmus 509.
Grisen hadde eit Tryne 496.
Gryteleik 339.
Grønlandsvisa 518.
Gullmund han taler 534.
Gu naa mei Ola Reppom 348.
Guris Lursang 335.
Guru 447.
Gutten op i Bakka 459.
Gutten aa Gjenta 528.
- Haarraan i Skogen 418.
Halling fra Sætersdalen 505. 467.
Halling fra Tin 285. 332.
Halling fra Østerdalen 287. 385. 466.
Halling fra Valdres 387. 427. 521.
Halling 382. 423. 426.
Halling fra Aamot 330.
Han Ola min kom norate 298.
Han Pilt han sat uti Døren 297.
Hei so dansa Gjenta mi 344.
Hei so dansa Gurosaan 387.
Hermodson 371.
Hr. Ola han sala sin Gangar 343.
Hestebyttarn 427.
Hugebald 375.
Huldre ho sat uppaa Nykkelberg 301.
Huldre-Lok 449.
Huldras Sang til Brynjolf Olson 452.
Hvad est du dog saa skjøn 376.
Høir du Siri Dotter mi 511.
Hølje Dale 321.
Hør du skjønne Dinglegut 530.
Høyr du Siri Dotter mi 310.
- Ifjor budde eg paa kvitan Sand 512.
I Himmelen i Himmelen 326.
Ikonn sto paa Vollen aa slo 351.
I rykande Uver 400. 440. 441.
I Valdres 361.
- Jeg lagde mig saa sildig 300.
Jeg saa enlig gikk engang 299.
Jeg sjunger med et sorigfuldt Hjerte 292.
Jeg var nu lidt i mit fjortende Aar 438.
Jeg ynker dig eg 494.
Jø kogte me en Rømagraut 352.
Je ser dei ut for Gluggen 305
Jesus Kristus er opfaren 327.
Jesus mig Alting er 419.
Jesus op paa Korset stod 377.
Je veet e liten Gjente 401.
Joleleik 394. 396. 339. 435. 294.
Jølstring 402.
- Kari 359.
Karia 527.
Kari aa Mari 479.
Katta ligger under Ovnen 472.
- Kattyglø-Visa 299.
Ki ro du so mi unge Bru 294.
Kjell 477.
Kjendte du Guri 447.
Kjendte du Kjell 477.
Kjenne du en Lars Slinkerifot 347.
Kjøre Vatn aa kjøre Ve 492.
Kjæmpedansen 295.
Kjæringa mjølka 392.
Kjæringa satt sig i Spissen 515.
Kleggen han sa no te Fluga 349.
Ko fela Bruen den breie 339.
Kom atte Fagesi 474.
Kom Venner, kom 364.
Kom te mei naar je koke Graut 345.
Kongens Fodslodag 309. 514.
Kor ska Præsten sita 433.
Kraaka, den store 428.
Kraaka 482.
Kraaka site paa Garstaure 393.
Kvikisprak Hermodson 371.
Kvæste de lig imiljum tvo Nutar 538.
- Langeleiklaas 295. 341. 395.
Langt i Auster i Kraakalund 473.
Laurdagskvelden 303.
Lensmand han ha no ei graaskimra Mær 516.
Lislan Kari 416.
Liti Kjersti 323.
Lok 479.
Lualaat 298.
Ly ut, ly ut Laavaman 513.
Lysta Ungsvein o gaa 396.
- Majoren aa hans Kompani 315.
Man han skulde te Veaskogs 428.
Man aa Kjæringa 388.
Man han skulde te Veaskogs gaa 388.
Man gikk ut i Tømreskaug 482.
Man, Man ha du set nokko 353.
Mass aa'n Lass 352.
Med Længsel og Smertø 429.
Mehankøn o Fløga 434.
Men Ræven han bor 365.
Mig lyster aa begynne 363.
Mine Visur dei æ saa snaale 491.
Mine Visur dei æ kji lange 500.
Min Moder bortdøde 312.

Moderen spørger nu Dotteren sin 323. 535.
 Moderen tala te Dotteren 320.
 Myllardottre dansar 375.
 Mælands Bruri 372.

Naar mit Øie træt af Møie 501.
 Naa æ je indskreven 311.
 Naar vi i største Nøden staa 461.
 Ner Maidagen lokka 301.
 Nils Tallefjoren 319.
 Oo ha me gjort de som gjeras 369.
 No heve eg stae deg atten Høgg 371.
 No ha e tænkt at e gifte me ska 525.
 No kom eg taa Fjelle 309. 514.
 Nordlandske Bondestand 337.
 Nu Gud ske Lov 431.
 Nu Verdens Rige 460.
 Næmingen 487.
 Næmingen han gik seg 389.
 Næmingen den unge 389.

O du som kan leike paa Fela 366.
 Ola rei ut i Otte 497.
 Olaf Tronson 374.
 Ola Glomstulen 360.
 Ola o ho Røsyta 343.
 Ola Bonson 448.
 Ola engang i Sinde fik 403.
 Om Søndan om Søndan 439.
 Op paa den Haugen 314.
 Ormekongen kom se 325.

Paa Dovrefjeld i Norge 324.
 Paal paa Hougen 317.
 Paa Tutla-Moen 306.
 Peter han ganger te Kongens Gaard 367.
 Peter og Kirsten 367.
 Pilten paa Friøri 297.
 Præst'n o Høman 433.
 Præsten aa Klokkaren 430.

Raumund aa Else 413.
 Rabnabryllup i Kraakalund 473.
 Rasmus Jensen 509.
 Reiser alle Mand 357.
 Reis, reis du din Vei 313.
 Reis deg mi Britta 408.
 Retno kjæmø Kulden 391.
 Ræven han gjorde seg 373.
 Riddar Visa 342.
 Ridder Raumund han rider sig 413.

Rimar Kongson 498.
 Ro Fjoren 340.
 Roland 322.
 Ro, ro te Fiskeskjær 354.
 Ro unge Bru 294.
 Ræven og Bjøn 537.
 Ræven han sto inni Holo 537.
 Ræven og Skjæren 365.
 Ræven lakker paa Stræde 368.
 Saa lokker vi over den Myra 507.
 Saari saari litan Sull 436.
 Saa ska du spela du Brynjolf Olsen 452.
 Saa tente jeg mig hos en Telebondemand 307.
 Saag du nokko Kjæringa mi 443.
 Sankte Martin 524.
 Ser du noko Gjeiterne mine 318.
 Signelin 316.
 Signe lita 534.
 Sigurd Svein 454.
 Sigurd han gjeng paa Leikarvollen 454.
 Sildfiske-Visa 357.
 Sinklars Marsch 302.
 Siri 310.
 Skilsmisse 313.
 Skjøn Anna 300. 407.
 Skjøn Ungsven gaar paa Friøri 435.
 Skomakar-Visa 486.
 Skød, skød Dala drøgd 529.
 Sløngivippa 483.
 Solfager og Ormekongen 325.
 So lokka me over den Myra 432.
 Som Kjøbte og Døbte 540.
 Sommarlau og Sale 449.
 Sori rori ruggø 490.
 Spaserte sig en Ridder 394.
 Springdans fra Valdars 291. 386 483.
 Springdans fra Vinje 331.
 Springdans fra Bergen 380.
 Springdans fra Hallingdal 464.
 Springdans fra Sætersdalen 506.
 Springdans fra Tin 284.
 Springdans fra Aamot 286. 328. 329. 383.
 384. 424. 425. 502.
 Springdans 288. 289. 290. 333. 334. 335.
 379. 381. 386. 420. 421. 422.
 462. 465. 503. 504.
 Stabbe-Laat 522.
 Stev 491. 500. 539. 491. 404. 444.
 Storebror og Lillebror 414.
 Støls Marjit 410. 411.

Stølt Marjit 450.
 Sulu leja 458.
 Svend Vonved 519.
 Svein Norman 417.
 Svein Svane 390.
 Syster tala te Syster si 455.
 Sæbygga 445.
 Sætervise fra Valdars 471.
 Sætervise 369.
 Sætte deg paa Sullakrak 370.
 Sødeste Pige 495.
 Søl-Laatt 312.
 Tausene dei gje no Drengene 412.
 Te kvor Stand aa te kvor Alder 453.
 Thellebondens Lyksalighed 366.
 Thelebondemanden 307.
 Til til Tove 362. 398.
 Tille til Togene 446.
 Til til tara 469.
 Tili tili tara 508.
 Tim tim tala 358.
 Tordiveln aa Flugua 468.
 Trettarn 521.
 Trollkjæringa 439.
 Truls mæ Baagan 409. 415. 510.
 Truls han tente i Kongens Gaard 409.
 Truls tok op sin Baaga 415.
 Truls med Bogin 520.
 Utta paa Have der ligg eit Land 518.
 Ungersvenden 470.
 Unge Vilgaar var i Vukstre 456.
 Vaarvise 304.
 Velan du lislan Kari 416.
 Vesle Kari vor 359.
 Veslø Karia vor 527.
 Vesle Guten op i Bakken 526.
 Vesta for Elva 486.
 Vi du meg lye eg kvæa kan 405.
 Vil du, vil du 488.
 Vilgaard, den unge 456.
 Visetone fra Kvikne 350.
 Visetone fra Asker 406.
 Visetone 308.
 Vore Gjeiter gaar i Skogen 475.
 Æ, de sant dæ so Folke sie 523.
 Zinklars Marsch 302

REGISTER

til 3. bind

- Aa alting gløimes 565
Aa Blakkjen han knegja 653
Aa du er ifra Skaune 603
Aa eg ska føre deg paa det Land 562, 563
Aa eg sko kveda 566
Aa Guten, aa Guten i Rolidhøle 647
Aa hadde eg meg 612
Aa jeg monne nu grue 564
Aa kaadan ha du no skjekkat deg 586
Aa kjære Jokom 611
Aa kjære Magnus 610
Aa lala Barbro 582
Aa Rullemann tjener i Kongens Gaard 556, 652
Aa Soli ned bak Tindom dat 631
Aa Sullagutten gik aa sulla 557
Aa tru eg no hadde 558
Aa vi du stevjas 560, 561
Aa vil du ha meg 559
Aase Urbø 567
Afsked med Høvringen. 1. Sjaa Soli paa Anaripigg, 630. 2. Aa Soli ned bak Tindom dat. 631.
Alt i Heimen Dagjen graaner 632
Astri mi Astri 570
Be te Lag (Variant): Aa kjære Magnus 610
Brureslaat 574
Brureslaat fra Romerike 613
Brureslaat fra Sælbu 615
Bya bya liten Gut 620
Den bakvendte Visa 587
Den første Gang da jeg saa dig 580
Den gale Kjærringens Tral 625
Den Idræt Gud er tækkelig 669
Den næste Mikkelsdagen da flytter jeg herfra 644
Der kjørte en Bonde over Stockholms Torv 663
Der kom en Haamand ridende 654
Der rangle ei Purke 629
Draumkvæde: Eg la meg ne 635
Drikkevise: Og Kjellermann sidder 655
Dyreparten 550
Eg beislad min Styvel 587
Eg fek ihog aa gaa te Sigrid 607
Eg helsa Ma'n 598
Eg la meg ne um Joleftan 635
En liten Slaat (Ryfylke?) 624
Fingubben 608
Friaren: Eg helsa Ma'n 598
Friaren: Goddag naa, Far i Huse 597
Gjetle Vise: Aa lala Barbo 582
Gjetlevise i Regdnavære 583
Gjæste-Budet: Aa kjære Jokom 611
Gjætersang fra Telemarken: Saag du noko 621
Gjætervise 665
Goddag naa, Far i Huse 597
Graabæksvisen 640
Guten i Rolidhøle 647
Guten paa Friøri 551
Haamanden 654
Halling 548, 596
Halling fra Solør 595
Halling fra Sætersdalen 543, 544, 545
Halling fra Urskoug 593
Halling fra Valdres 547
Han David og han Jon 627
Han Mass og han Lass 650
Havfrua dandsa paa Tilje 568
Hei huskom ihei 614
Heim kome Kune taa Lie 577
Hin Efta e skulde te Sæterli 571
Huldrevise 633
Høie Berge, dybe Dale 634
Hør du Siri 599
Høyr du Sigri 600
I Hallingdal der seler dei Smer 622
I Ødevals-Sokten 581
Jeg en Bondedreng 552
Jeg skal dig fortælle om Pigernes Pynt 657
Juleleg: Høie Berge, dybe Dale 634
Katten og Killingen 648
Kella Bukk, Kella Blakk 645
Kella Bukken og Kella Blakken 646
Kjenner du denne gule Lok 643
Kjenner du noko til en Sibergs Per 649
Kjæmperne ginge 626
Klagetone 587
Klavakonas Mars 3die Dag i Bryllupet 588
Kok Graut kjære Lisbet 659
Kongen han saler paa sin gangande Graa 660
Kongen han stod ut paa Høienloftssval 628
Kraakø-Leiken 555
Lava lava line 583
Liten Pilt paa Bergje sat 662
Ljaaen ligger i Enga 602
Livørslaatten 578
Lokk: Kella Bukk 645
Mandags Morgen tidlig 575
Marslaatt 579
Melodi fra Sælbu 638
Melodi fra Tydalen 637
Melodi fra Urskoug 616
Ner Maidaga lokje 665
Naa ska'en liten faa sova 617
Naar Jenta bare er konfirmera 573
Og Bjørnen synes i sit Skjold 550
O høgandø Himmel 551
O store Gud! vi love dig 666
Og jeg skal give dig en Ko 656
Og naa kjæm sista Skaalen 642
Og Ola fridde 606
Og Tordyveln bat op sit Hosoband 664
Og Valivand han seiler 661
Og Valivan han seiler saa seint om en Kveld 661

Paa Finneskogen skal du ei svelte 608
Paa Gud alene 667
Paa Tinge man gaar 658
Paal paa Haugen 639
Presten aa Klukkarn 554
Purka: Der rangle ei Purke 629
Renne-Stev fra Hardanger 566
Rullemann 556, 652
Saa banker jeg paa Døra 601
Saa tjente jeg mig hos en Thelebondemand
584
Saag du noko te Jeitane mine 621
Sibergs Per 649
Sjaa sjaa ko eg fek 555
Sjaa Soli paa Anaripig 630
Sjugur aa Trollbrura 628
Sjunge vi af Hjertens Grund 667
Skal jeg aldrig Spinnekone blive 572
Skjæmteviser fra Thelemarken: Aa tru eg
no hadde 558
Skjæmteviser fra Telemarken: Aa hadde eg
meg 612
Soldaten gik til Jenta 604
Soldaten og Jenta 604
Springar fra Bergen 549
Springar fra Sætersdalen 541, 542
Springdans 594
Stat up Spellevinke 633

Stev fra Thelemarken: Aa alting gløimes
565
Stev fra Thelemarken: Aa vi du stevjas
560, 561
Stevmelodi fra Suldal 641
Store Gud og Frelsermand 668
Sullagutten 557
Svarterabben 636
Søndagsmorgen: Alt i Heimen 632
Thelebonden 584
Til til tara 651
Tone fra Sælbu 623
Tordyveln og Fluga 609
Tordyveln reiste til Flugas Gaard 609
Trekrodsdans aat Langhørpa 546
Udi din store Vrede 590
Vakker er du og vakker er je 603
Vakre Jente 605
Vesle Gutten 576
Vi takke dig 592
Vor Gud han er saa fast en Borg 668
Vor Vært han er en Mand 553
Vreden din afvend 591
Vuggeslåt fra Aker 589
Vuggetral fra Aker 620
Vuggeviser fra Romerike 617
Vuggeviser fra Suldal 619
Vuggeviser fra Trondhjem 618